

د حضرت اُيُوب كِتَاب

پېژندگلو

په دې كِتَاب كښې مونږ د حضرت اُيُوب عليه السلام ډېر تكليفونه مطالعه كوو. كله چې مونږ سره څه بد كېږي نو مونږ دا اندازه نه شو لگولې چې دا راسره ولې كېږي. كه حالات ښه وي او كه بد خو په هر حال كښې ايمان په خُداي پاك پكار دې او د هغه رضا معلومول پكار ده چې په هغه وخت كښې خُداي پاك زمونږ نه څه غواړي. خُداي پاك تل د ايمان اجر وركوي، كله كله په دې دُنيا كښې او همېشه په هغه بله دُنيا كښې اجر وركوي. دا كِتَاب په ديني لحاظ سره او په ادبي لحاظ سره يو بې مثاله كِتَاب دې. د حضرت اُيُوب په دې كِتَاب كښې مونږ گورو چې خُداي پاك د دې اجازت وركوي چې يو نېك او صالح انسان زيات تكليف وزغمي. د حضرت اُيُوب عليه السلام د ايمان د امتحان اجازت خُداي پاك ځكه وركړو چې شيطان ورله چيلنج وركړې وو. او په دې كښې مونږ د خُداي پاك عظمت، لويي او آسماني حكمت وینو چې د دُنياوي حكمت نه ډېر اعلى دې او دا چې د حضرت اُيُوب عليه السلام د دوستانو په شان محدود نه دې. د ټولو تكليفونو باوجود حضرت اُيُوب عليه السلام دا يقين لرلو چې خُداي پاك ښه دې او يواځې په ايمان باندې قائم پاتې شو. په سخت مصيبت كښې هم هغه دا اعلان كولو چې زما يقين دې چې زما خلاصونكې ژوندې دې. په آخره كښې خُداي پاك ټولې خبرې په دې حقيقت ختمې كړې چې صرف هغه هوبسيار دې. خُداي پاك د حضرت اُيُوب عليه السلام بهروسه او يقين صحيح ثابت كړو او مونږ گورو چې حقيقي ايمان هيڅكله تباه كېدې نه شي. ستاسو د حفظ كولو دپاره ۱۹:۲۵ آيت ”زما يقين دې چې زما خلاصونكې ژوندې دې، او چې په آخر كښې به هغه د زمكې دپاسه ودرېږي“

حضرت ایوب او د هغه خاندان

۱) په یوه زمانه کښې د عوض په مُلک کښې یو سرپه وو چې نوم یې ایوب وو. دا یو بې داغه او نېک سرپه وو، هغه یو داسې کس وو چې د خدای پاک نه یرېدو او د بدې نه یې ځان ساتلو. ۲) د هغه اووه زامن او درې لوڼه وې. ۳) هغه سره اووه زره گډې، درې زره اوبسان، د غویانو پینځه سوه قلبې، پینځه سوه خرې وې او ډېر زیات نوکران یې وو، نو دې د مشرقی علاقې په خلقو کښې د ټولو نه زیات مالداره وو. ۴) د هغه زامنو په خپلو کورونو کښې وار په وار مېلمستیا کوله، او هغوی به خپلو درې وارو خوښو له دعوت ورکولو چې د هغوی سره خوراک څښاک وکړی. ۵) او کله به چې د مېلمستیا ورځ تېره شوه، نو ایوب به سحر وختی پاڅېدو او د هر یو بچی دپاره یې د گناه نه د پاکوالي سوزېدونکې نذرانه پېش کوله، ایوب به همپشه دا کار د دې دپاره کولو چې د هغه خیال وو چې کېدې شی چې زما بچو گناه کړې وی او په خپلو زړونو کښې یې خدای پاک ته بدرد وئیلی وی.

د ایوب په کردار حمله

۶) یو ځل آسمانی مخلوق راغلل چې خپل ځانونه د مالک خدای په مخکښې حاضر کړی او شېطان هم د هغوی سره راغلو. ۷) مالک خدای شېطان ته وفرمائیل، ”تا څه کول؟“ نو شېطان مالک خدای ته ووئیل، ”زه په دُنیا کښې گرځېدم راگرځېدم.“ ۸) نو مالک خدای شېطان ته وفرمائیل، ”ستا زما د خدمت کوونکی ایوب په باره کښې څه خیال دې؟ گوره په دُنیا کښې د هغه په شان هیڅ څوک هم نشته، هغه یو بې داغه او نېک سرپه دې چې هغه د خدای پاک نه یرېږی او د بدې نه ځان ساتی.“ ۹) بیا شېطان مالک خدای ته ووئیل، ”آو، خو ایوب په څه وجه د خدای پاک نه یرېږی؟“ ۱۰) تا همپشه د هغه، د هغه د کور او د هغه د هر څه حفاظت کړې دې، تا هغه له په هر کار کښې برکت ورکړې دې او په دې مُلک کښې تا هغه له بې شمېره رمې ورکړې دی. ۱۱) خو

ڪه تہ اوس د هغه نه هغه هر ڇه واخلې نو هغه به ستا په حضور ڪبني په تا لعنت ووائی. (۱۲) نو مالڪ خدائ شيطان ته وفرمائيل، ”بلڪل ٽيڪ ده د هغه سره چي هر ڇه دي هغه ستا په اختيار ڪبني دي، خو چي هغه تباه نه ڪري.“ نو شيطان د مالڪ خدائ د حضور نه لارو.

د حضرت ايو ب د بچو او د جائيداد ختمبدل

(۱۳) يوه ورڇ چي د هغه زامنو او لونيو د خپل مشر ورور په ڪور ڪبني روتي خوڙله او مے پي ڇنبيل، (۱۴) نو يو پيغام وڙونڪي ايو ب له راغلو او ورته پي ووييل، ”غويانو يو پي ڪولي او خري پي په ڇنگ ڪبني خربدي، (۱۵) او د سبائيانو ڇه خلقو حمله وڪره او څاروي پي بوتل او نوڪران پي په ٿوره ووڙل، يواڻي زه ٿوندے پاتي یم چي تا خبر ڪرم.“ (۱۶) هغه لا خبري ختمي ڪري نه وي چي يو بل کس راغلو او وي وئييل، ”د خدائ پاڪ تندر د آسمان نه راوغور زبدو او گدي او نوڪران پي وسوزول او هلاڪ پي ڪرل، يواڻي زه ٿوندے یم چي تا خبر ڪرم.“ (۱۷) ڪله چي هغه لا خبري ڪولي، نو يو بل کس راغلو او وي وئييل، ”ڪسديانو دري قبيلي جوڙي ڪري، او حمله پي وڪره او اوبسان پي بوتل او نوڪران پي په ٿوره باندي ووڙل، يواڻي زه ٿوندے پاتي یم چي تا خبر ڪرم.“ (۱۸) ڪله چي هغه لا خبري ڪولي، نو يو بل کس راغلو او وي وئييل، ”ستا زامنو او لونيو د خپل مشر ورور په ڪور ڪبني خوراڪ ڇبناڪ ڪولو، (۱۹) چي ناڇاپه د صحرا د طرف نه يوه لويه هوا راغله او دي هوا د ڪور څلور واره گوتونه وڇوڇول او ڪور ستا په بچو باندي راوغور زبدو او هغوي مره شول، يواڻي زه ٿوندے پاتي یم چي تا خبر ڪرم.“ (۲۰) نو بيا ايو ب پاڇبدو، خپله چوڻه پي وشلوله، خپل سر پي ڪل ڪرو او په زمڪه باندي پي سجده ولگوله. (۲۱) هغه وفرمائيل، ”زه د مور نه خالي لاسونه پيدا وم او خالي لاسونه به د دي دنيا نه ڄم، هر ڇه ما له مالڪ خدائ راڪري وُو او مالڪ خدائ رانه واپس واخستل، د مالڪ خدائ د نوم ثناء صفت دي وي.“ (۲۲) د دي هر ڇه باوجود ايو ب په خدائ پاڪ د الزام لگولو گناه ونه ڪره.

د شيطان په وسيله د حضرت ايوُب بيا آزمېښت كول

۲

۱) يو ځل آسماني مخلوق راغلو چې خپل ځانونه د مالک خدائ په مخکښې حاضر کړی او شيطان هم د هغوی سره راغلو. ۲) مالک خدائ شيطان ته وفرمائيل، ”تا څه کول؟“ نو شيطان وويل، ”زه په زمکه گرځېدم راگرځېدم.“ ۳) نو مالک خدائ شيطان ته وفرمائيل، ”ستا زما د خدمت کوونکی ايوُب په باره کښې څه خيال دے؟ په زمکه باندې د هغه په شان هيڅ څوک هم نشته، هغه يو بې داغه او نېک سرے دے چې هغه د خدائ پاک نه یريری او د بدی نه ځان ساتی. هغه تر اوسه پورې په خپل صداقت کښې قائم دے، اگر چې تا زه د هغه خلاف لمسولم، چې بغير د څه وجې نه يې په غضب آخته کړم.“ ۴) بيا شيطان مالک خدائ ته وويل، ”خلق د خپل ژوند بچ کولو دپاره هر څه ورکوی. ۵) خو که د هغه په بدن باندې تکليف راولې، نو هغه به ستا په حضور کښې په تا لعنت ووائی.“ ۶) نو مالک خدائ شيطان ته وفرمائيل، ”بلکل ټيک ده هغه ستا په اختيار کښې دے خو هغه ژوندے پرېږده.“ ۷) نو شيطان د مالک خدائ د حضور نه لارو او په ايوُب باندې يې د سر نه تر پښو پورې خرابې دانې راوخېژولې. ۸) نو ايوُب د خاورې د مات لوبښی يوه ټوټه واخستله او ځان يې ورباندې گړولو او په ايوُب باندې کښېناستو چې خپل خفگان خرگند کړی. ۹) نو ايوُب ته خپلې ښځې وويل، ”تر اوسه پورې ته لا په خپل صداقت قائم يې؟ په خدائ پاک لعنت ووايه او مړ شه.“ ۱۰) خو هغه خپلې ښځې ته وفرمائيل، ”ته خو لکه د کم عقلي ښځې په شان خبرې کوې، ولې مونږ به د خدائ د طرفه صرف ښه څيزونه اخلو څه او هيڅکله به ترې نه بد نه اخلو؟“ خو د دې ټولو خبرو باوجود ايوُب د خدائ پاک خلاف يوه خبره هم ونه کړه.

د ايوُب درې ملگری

۱۱) نو چې کله د ايوُب درې ملگری د هغه ټولو مصيبتونو نه خبر شول کوم چې په ايوُب باندې راغلی ؤو، نو هغوی هر يو د خپل خپل کور نه روان شول هغوی په يو ځای

اُیوب له ورغلل چې د تسلی خبرې ورته وکړی. د هغوی نومونه دا دی، الیفز تیمانی،
 بلداد شوحی، او ضوفر نعماتی. (۱۲) کله چې هغوی اُیوب د لرې نه ولیدلو، نو هغه د
 پیژندگلو نه وټه وو خو چې کله یې وپېژندو نو په چغو چغو یې وژپل، هغوی د غم نه
 خپلې چوغې وشلولې او په سر باندې یې خاورې واچولې. (۱۳) هغوی د هغه سره په
 زمکه باندې اووه شپې او اووه ورځې ناست و او یو کس هم هغه ته یوه خبره هم ونه
 کړه، ځکه چې هغوی ته پته وه چې د هغه تکلیف ډېر زیات دے.

د حضرت اُیوب د خپل پیدا کېدو په ورځ باندې لعنت وئیل

۳ (۱) د هغې نه پس اُیوب خبرې شروع کړې او چې په کومه ورځ باندې هغه پیدا
 شوے وو په هغې یې لعنت وئیلو. (۲) اُیوب وفرمائیل، (۳) ”هغه ورځ دې تباہ شی چې
 په کومه ورځ باندې زه پیدا شوے وم او چې په کومه شپه زه د مور په گېډه شوے وم نو
 هغه شپه دې لعنتی شی. (۴) هغه ورځ دې تکه توره شی. لوی خدای پاک دې پرې نظر
 نه اچوی، او رڼا دې پرې نه راوولی. (۵) توره دې شی او تکه توره تیاره دې پرې راشی.
 ورځې دې ورباندې پاتې شی، د هغه ورځې تیاره دې دا ویروی. (۶) تکه توره تیاره دې
 هغه شپه قابو کړی. هغه دې بیا هیڅکله د کال په ورځو کېښي نه شی شمېرلے او په یوه
 میاشت کېښي دې هم حساب نه کړے شی. (۷) او هغه شپه دې شنډه شی، په هغه شپه
 کېښي دې هیڅ خوشحالی نه وی. (۸) لعنت ویونکی دې هم په هغه ورځ لعنت ووائی، هغه
 څوک چې په سمندری بلاگانو راویښولو کېښي ماهر وی. (۹) د دې د سحر ستوری دې
 تور شی، هغه دې د رڼا په طمع وی، خو ملاو دې ورته نه شی، دا دې په سحر کېښي د
 نمر شغلي ونه وینی، (۱۰) لعنت دې وی په هغه شپه چې زما د مور حمل یې کېدو ته
 پرېښودو، او زه یې د دې ټولو مصیبتونو دپاره پیدا کړم. (۱۱) زه د پیدا کېدو په وخت
 ولې مړ نه شوم، او د زیربډني په وخت مردار ولې نه شوم؟ (۱۲) زه ولې د مور په غېږ
 کېښي وم، هغې ولې ما له سینه راکړې ده؟ (۱۳) که زه مړ وے نو خاموش به وے، زه به

اودۀ وئ، او زۀ به په آرام وئ (۱۴) د دُنیا د بادشاهانو او وزیرانو سره چې هغوی د خپل ځان دپاره محلونه جوړ کړی ؤو او اوس ترې نه کنډرات جوړ دی، (۱۵) یا د شهزادگانو سره چې د هغوی سره سرۀ زر وی، چې هغوی خپل کورونه د سپینو زرو نه پک کړی ؤو. (۱۶) یا زۀ د مړ پېدا شوی ماشوم په شان ولې بنځ نه شوم، د هغه ماشوم په شان چې رڼا یې هیڅکله نه وی لیدلې؟ (۱۷) چرته چې بدعمله خلق تکلیف نه شی جوړولې، او ستړی خلق په آخر کښې آرام مومی. (۱۸) چرته چې قېدیان هم په آرام وی، او هغوی د ظالمانو آواز نه اوری. (۱۹) غټ او وارۀ هلته دی، او غلامان د خپلو نېکانو نه آزاد دی. (۲۰) چې څوک په مصیبت کښې وی هغه ولې ژوندی پرېږدی، او چې د چا ژوند د غمونو نه پک وی نو هغه له ژوند ولې ورکوی؟ (۲۱) چې څوک مرگ غواړی، هغه له نه راځی، هغوی دا د پټې خزانې نه زیات لټوی، (۲۲) کله چې هغوی مړۀ شی نو ډېر خوشحاله شی، او چې کله قبر له لار شی نو هغوی خوشحاله شی. (۲۳) چې څوک لار نه شی لیدلې نو هغه له رڼا ولې ورکولې شی، څوک چې خدای پاک راگېر کړی وی. (۲۴) ځکه چې د روتې په ځای ما ته اسویلی راځی، او زما فریادونه د اوبو په شان تویولې شی. (۲۵) چې زۀ د څۀ نه یرېرم نو هغه په ما راځی، او چې د څۀ نه یرېرم نو هغه په ما راغورزېږی. (۲۶) زۀ په آرام نه یم او نه زۀ خاموش یم، زۀ پرېشانه یم، خو زما مصیبت نه ختمیږی.

د الیفز خبرې

۴ (۱) بیا تیمانی الیفز په جواب کښې وویل، (۲) ”که څوک تا ته یوه خبره وکړی نو تۀ به خفه کېږې څۀ؟ خو د خبرو نه څوک ځان منع کولې شی؟ (۳) گوره، تا ډېرو خلقو ته بشودنه کړې ده، تا کمزوری لاسونه تکره کړی دی. (۴) ستا ډاډگيرنې خلق په خپلو پښو ودرولی دی. کوم خلق چې په غورزېدو ؤو هغوی یې نېغ کړی دی. (۵) خو اوس مصیبت په تا باندې راغلې ده او تۀ وارخطا یې، چې دا تا له درنزدې شی نو تۀ

پربشانه شي. (٦) ستا اعتماد د خدائِ پاڪ ڀرہ نہ دہ خہ، او ستا نڀڪ عمل تا له اُميد نہ درکوي؟ (٧) اوس دا سوچ وکړه، داسي څوک شته چې بي گناه وي او تباہ شي؟ او داسي څوک صادق شته چې تباہ شوے وي؟ (٨) چې څومره ما ته پته ده، چې چا دا بي انصافي کړي ده چې چا مصيبت گرلے دے، نو هغه مصيبت رپلے دے. (٩) د خدائِ پاڪ د ساه په ذريعه هغوي سزا موندلې ده، او د هغه د غصې د زور په وجه هغوي تباہ شوي دي. (١٠) بدعمله د ازمری په شان غرمبيري، خو خدائِ پاڪ هغوي غلي کوي او غابونه بي ماتوي. (١١) لکه چې تکره ازمرے د بنڪار د کمی په وجه هلاکيږي، او د دې واره بچي خواره واره شي. (١٢) اوس ما ته پت پت يو خبر راغلو، او زما غورونو ته د دې غلے شان آواز راغلو. (١٣) په نيمه شپه ما يو پروونکے خوب وليدو، دا په هغه وخت وو چې خلق په دروند خوب اوده وُو، (١٤) ڀرہ او لږزان په ما باندې راغلل، چې دې زما ټول بدن وڅوځولو. (١٥) يو روح زما په وړاندې تېر شو او زما په بدن وپښتہ نبغ ودرېدل. (١٦) هغه روح ولاړ وو، خو ما ته پته نشته چې دا خہ وُو. زما د سترگو په وړاندې يو شکل وو، هر خہ خاموش وُو، بيا ما يو آواز واورېدو، (١٧) ولي انسان کولے شي چې د خدائِ پاڪ په وړاندې صادق شي خہ؟ ولي انسان د خالق نه زيات پاڪ کېدے شي خہ؟ (١٨) تر دې پورې چې هغه په خپلو خدمتگارانو باندې هم اعتماد نہ کوي، او هغه د خپلو فرښتو کار ته هم غلط وائي، (١٩) نو هغه به په انسان باندې څومره کم اعتماد وکړي څوک چې د خاورې نه جوړ وي. نو څوک چې د خاورې نه جوړ وي هغه به د پتنگ په شان په آساني نرې نرې شي. (٢٠) سحر روغ وي او ماښام مړ شي. او څوک هم پرې خبر نہ شي او د تل دپاره تباہ شي. (٢١) د هغوي نه خپل ټول مال اخستے شوے دے، هغوي په جاهليت مړه شي.

٥ (١) آواز وکړه، داسي څوک شته چې تا له جواب درکړي؟ داسي يوه فرښته شته خہ چې د هغې نه مدد وغواړي؟ (٢) په حقيقت کېښي نفرت کم عقل خلق وژني، او حسد ساده خلق وژني. (٣) ما دا ليدلي دي چې خہ کم عقل خلق د لږ وخت دپاره کامياب

وی، خو بیا ناخپه تباھی ورباندې راشی. (۴) د هغوی د بچو دپاره به د پناه هیڅ امکان نه وی، او داسې به څوک نه وی چې په عدالت کښې یې خلاص کړی. (۵) اوږی خلق د کم عقلو فصلونه خوری، که د هغه د پټو نه د حفاظت دپاره ازغی هم تاو وی، لالچي خلق د هغوی دولت ختم کړی. (۶) ځکه چې خفگان د زمکې نه نه راځی، او نه مصیبت د زمکې نه پیدا کړی، (۷) خو انسانان د مصیبت دپاره داسې پیدا شوی دی لکه چې د اور بخرکی بره الوځی. (۸) که زه ستا په ځای وې نو ما به ځدای پاک لټولې، او ځدای پاک ته به مې فریاد اورولې. (۹) هغه داسې لوی لوی کارونه کوی چې څوک ورباندې نه پوهیږی، هغه بې شمېره عجیبه کارونه کوی. (۱۰) هغه په زمکه باندې باران وروی او هغه پټو ته اوبه رالېږی، (۱۱) چې څوک غریب وی نو ځدای پاک یې مالداره کړی، او چې څوک غمژن وی نو خوشحالی ورکړی. (۱۲) هغه د چالاکو منصوبې گډې وپې کړی، نو داسې د هغوی په لاس کښې هیڅ کامیابی نه راځی. (۱۳) هغه هوښیار د خپلې چالاکۍ په جال کښې راگېروی، او چالاک خلق زر فنا شی. (۱۴) د ورځې په وخت په هغوی تیاره راشی او د غرمې په وخت داسې تیندکونه خوری لکه چې شپه وی. (۱۵) خو هغه ضرورتمند خلق د مرگ نه بچ کوی، او د زورور د زور نه یې بچ کوی. (۱۶) نو چې غریبانان امید ولری، او د بې انصافه خلقو خولې بندې کړې شی. (۱۷) چې ځدای پاک څوک ټیک کړی نو هغوی څومره خوشحاله وی، نو په دې وجه د قادر ځدای تربیت ته سپک مه گورئ. (۱۸) که هغه زخمی کول کوی، نو هغه یې مرهم پټی هم کوی، که هغه وهل کوی، نو د هغه لاسونه یې علاج هم کوی. (۱۹) هغه به تاسو د شپږو افتونو نه بچ کوی، او په اووم کښې به تاسو ته هیڅ نقصان نه رسیږی. (۲۰) په قحط کښې به هغه تاسو د مرگ نه په بیعه واخلی، او په جنگ کښې به مو د مرگ نه بچ کړی. (۲۱) تاسو به د سپکو خبرو نه بچ شی، او چې کله تباھی راځی نو تاسو به نه یرېږئ. (۲۲) په تباھی او قحط پورې به تاسو خدا کوی، او د زمکې د ځنگلی ځناورو نه به نه یرېږئ. (۲۳) تاسو چې کوم پټی کړئ نو په هغې کښې به کانی نه وی، او ځنگلی ځناور به په تاسو حمله نه کوی. (۲۴) تاسو ته به پته ولگی چې ستاسو کور محفوظ دې، تاسو به وگورئ چې

ستاسو د رَمو نه به هيڅ ورك نه وى. (۲۵) تاسو ته به پته ولگي چې ستاسو اولاد به ډېر وى، داسې بې شمېره لكه په زمكه چې وابنه وى. (۲۶) تاسو به خپل قبر ته په بوډاتوب كښې خئ، لكه چې د فصل گېډى درمند ته په خپل موسم كښې راځي. (۲۷) گوره، زمونږه چې د عمر په حقله كومه تجربه ده، دا حقيقت دى. دا نصيحت واوړه او په دې باندې عمل وكړه.

د حضرت اَيوب خپل شكايات صحيح گڼل

(۱) - (۲) اَيوب جواب وركړو، ”كاش چې زما غم تللى شوې وى، او زما ټول مصيبتونه په تله كښې اچولې شوى وى. (۳) ځكه چې دا به د سمندر د شكو نه درانه وى، نو په دې وجه زما خبرې گېډې وږې وې. (۴) ځكه چې زه د قادر خدائ په غشو باندې لگېدلې يم، د دې زهر زما په بدن كښې خورېږي، د خدائ پاك افتونه په ما باندې راروان دي. (۵) ولې زه د شكايات كولو حق نه لرم؟ ولې ځنگلي خرونه او غويي آواز نه كوى څه چې كله هغوى خوراك نه لري؟ (۶) چې څه څيز بې خونده وى نو هغه د مالگې نه بغير خوړلې شى څه، يا د هگي په سپينو كښې څه مزه شته؟ (۷) كله چې زه دې ته وگورم نو زما لوږه ختمه شى، په داسې خوراك زه بيمارېږم. (۸) كاش چې زما خواست منظور شى، او خدائ پاك زما خواهش پوره كړى، (۹) زړه مې غواړي چې تباه مې كړي، او چې هغه خپل لاس راوړد كړي او ما ووژنى. (۱۰) دا به زما دپاره تسلى وى، زه به په بې رحمه درد كښې هم خوشحاله يم، ځكه چې ما به بيا هم د مقدسې هستې د خبرو نه انكار نه وى كړى. (۱۱) زما دومره طاقت نشته چې زه دا برداشت كړم، او چې زما څه اُميد نشته نو بيا زه ولې ژوندې يم؟ (۱۲) زما طاقت لكه د كاپو دى څه؟ زما بدن د اوسپنې نه جوړ دى څه؟ (۱۳) په حقيقت كښې زه د خپل ځان سره د مدد كولو وس نه لرم، او خلاصون زما نه تللى دى. (۱۴) يو كس له په كار وى چې په خپل كمزورى دوست باندې رحم وكړي، خو تاسو سره د قادر خدائ يره نه وى او په ما

الزام لڳوئ. (۱۵) زما ورونو، تاسو ما سره د خوږ په شان دوکه بازی کوئ، چې کله باران نه وی نو دا اوچ شی. (۱۶) چې د ویلې شوې واورې د اوبو نه ډک وی، (۱۷) خو د گرمۍ په وخت کبني دا اوبه اوچې شی، کله چې گرمی شی، نو دا فنا شی. (۱۸) د اوبو لټولو دپاره قافلې خپلې لارې بدلې کړی، خو د څښلو دپاره اوبه نه وی، نو هغوی مړه شی. (۱۹) د تیما قافلې دا اوبه لټوی، او د شيبا مسافر دا امید لری چې اوبه به پیدا کړی. (۲۰) د قافلې یقین وی چې هغوی به اوبه پیدا کړی، خو چې کله هلته ورسیري نو هغوی مایوسه شی او امید یې ختم شی. (۲۱) اوس تاسو هم د دې اوچ خوږ په شان یئ چې بېکاره دے، تاسو زما مصیبت ولیدلو او ویریدئ. (۲۲) ولې ما وئیلی دی څه، چې ما له تحفه راکړئ؟ یا مې د پېسو دپاره تا ته کله منت کړے دے څه؟ (۲۳) یا دا چې د دشمن د لاس نه مې بچ کړئ؟ یا د ظالمانو نه مې خلاص کړئ؟ (۲۴) ما ته وښایئ او زه به خاموش شم، ما پوهه کړئ چې زه څنگه په غلظه یم. (۲۵) رښتیا خبرې څومره د درد نه ډکې وی. خو ستاسو د دې بحث نه مطلب څه دے؟ (۲۶) ستاسو خیال دا دے څه چې زما خبرې به صحیح کړئ، او د نا امیده سرې خبرې بې مطلبه گنئ؟ (۲۷) تاسو به یتیمان هم خرڅ کړئ، او تاسو به د خپل دوست په سر هم پېسې واخلي. (۲۸) خو اوس ما ته وگورئ، ولې زه به تاسو ته دروغ وایم څه؟ (۲۹) خپل سوچ بدل کړئ او بې انصافه مه جوړېږئ، داسې وگنئ چې زه په حقه یم. (۳۰) ستاسو څه خیال دے زه دروغ وایم څه؟ ستاسو په خیال کبني زه په رښتیا او دروغو کبني فرق نه شم کولے؟

د حضرت ایوب وینا: زما تکلیفونه نه ختمېدونکی دی

۷ (۱) بنی آدم په دنیا کبني سخت محنت نه کوی څه، او د هغوی ژوند د مزدور په شان نه دے څه؟ (۲) لکه چې غلامان د سوری په ارمان وی، او لکه مزدوران د خپلې تنخواه په طمع وی. (۳) په میاشتو میاشتو زما څه مقصد نشته، او د غم شپي ما له راکړے شوې دی. (۴) کله چې زه ځملم نو وایم چې، زه به کله پاڅم؟ خو شپه اوږده

وی، او تر سحر پورې په کت کبني اوږم راوږم. (۵) زما بدن د دانو او چينجو نه پک دے، زما خرمن سخا شی او بيا وشليږی. (۶) زما عمر د سيلی په شان تېز روان دے، او په ناامیدی کبني ختمیږی. (۷) یاد ساته چې زما ژوند صرف يوه ساه ده، او زما سترگي به بيا هيڅکله بښه ورغ ونه گوري. (۸) ته ما اوس ويني خو بيا به مې ونه گورې، ته به ما لټوي، خو زه به نه يم. (۹) لکه څنگه چې وريغ کمه شی او فنا شی، نو چې څوک لاندې قبر ته لاړ شی نو هغه ترې نه بيا هيڅکله نه شی راختلے، (۱۰) هغوی بيا واپس خپلو کورونو ته نه شی راتلے، او هغوی به هيڅکله نه بشکاري. (۱۱) نو په دې وجه زه به خپله خوله نه بندوم، زه به د خپل زړه د درد اظهار کوم، زما زړه د غصې نه تاو کړے دے. (۱۲) زه سمندري بلايم څه؟ چې ما د نظر لاندې ساتې؟ (۱۳) زه د دې دپاره څلم چې آرام وکړم، د دې دپاره چې د درد نه خلاص شم. (۱۴) نو ته بيا ما په خوبونو کبني يروي او په تصور کبني مې يروي، (۱۵) نو زما دپاره د ساه بندېدل بښه دی، د داسې کړاو نه په مرگ خوشحال يم. (۱۶) زه د خپل ژوند نه نفرت کوم، زه به همېشه ژوند نه يم. په دې لنډ تنگ ژوند کبني ما پرېږده. (۱۷) بني آدم څه څيز دے، چې ته يې دومره خاص گڼي، چې ته هغوی ته دومره توجه ورکوي، (۱۸) هر سحر يې معاننه کوي، او هر وخت هغوی معلوموي؟ (۱۹) ته به ما له د يوې لحظې موقع رانه کړې چې ساه پکبني واخلم؟ (۲۰) اے د بنيادمو ليدونکيه، که زه گناه کوم، نو په تا باندې څه اثر کوي؟ تا زه ولې په نښه کړے يم؟ زه په تا باندې بوج جوړ شوے يم څه؟ (۲۱) ته زما غلطياني ولې نه معاف کوي او زما گناه ولې نه لرې کوي؟ زه به ډېر زر په لحد کبني پروت يم، ته به ما لټوي، خو زه به مړ يم.“

د بِلْدَاد وېنا

۱ بيا بِلْدَاد شوحی ووئيل، (۲) ”ترڅو پورې به ته دا خبرې کوي، او دا بک بک به جاری ساتي؟ (۳) خدای پاک د انصاف نه اوږی. او د قادر خدای کارونه همېشه په

حقه وی. ۴) که ستاسو بچو د هغه خلاف گناه کړې وی، نو هغوی ته به د هغې بدله ملاو شوې وی. ۵) که ته خدای پاک ولټوې او قادر خدای ته په دُعا کښې سوال وکړې، ۶) که ته صفا او صادق یې، نو هغه به په خپله راپاڅی او هغه به تا له خپل صحیح مقام واپس درکړی. ۷) اگر چې ستا شروع معمولی شان وه، خو په مستقبل کښې به مالدار شې. ۸) معلوماتو دپاره مخکښېنو نسلونو نه تپوس وکړه، او د هغوی چې کومې تجربې دی په هغې غور وکړه. ۹) ځکه چې مونږ پرون پېدا شوی یو او مونږ ته هیڅ پته نه لگی، ځکه چې په زمکه باندې زمونږ وخت د سوری په شان روان دے. ۱۰) خو پرېږده چې هوبښیار مشران درته ښودنه وکړی، او د هغوی وېنا ته غور نیسه. ۱۱) چرته چې اوبه نه وی نو هلته لوڅه نه را شنه کړی، دا د اوبو نه بغېر نه کړی. ۱۲) او دا لا شنه وی او رېبلے شوې نه وی، خو د نورو وایښو نه زر وچپړی. ۱۳) نو چې څوک خدای پاک هېروی نو د هغوی هم دغه لار ده، چې څوک د خدای نه منکر وی نو د هغوی اُمید به ختم شی. ۱۴) د هغوی ایمان نازک وی، د هغوی یقین د جولا د جالی په شان وی. ۱۵) چې څوک په دې جاله یقین کوی نو هغوی ته به دا جاله ټینگه نه شی، که څوک ورپورې ځان وتړی، نو دا به یې برداشت نه کړی. ۱۶) منکر کسان داسې ښکاری چې په نمر کښې رازرغون وی، او د دې څانگې په باغ کښې خورې ورې وی. ۱۷) د هغوی جرړې د کاپو د ډېری نه تاوېږی، او دا کانی کلک نیسی. ۱۸) خو که هغوی د خپل ځای نه لرې کړے شی، نو بیا به هغوی انکار وکړی او وائی به چې ما تاسو کله هم نه یې لیدلے. ۱۹) گوره، د هغوی خوشحالی به د لږ وخت دپاره وی، خو نور بوتی راشنه شی او د دې ځای ونیسی. ۲۰) گوره، خدای پاک به یو بې داغه کس نه رد کوی، او نه به د بدعمله خلقو مدد وکړی. ۲۱) هغه به بیا هم تاسو له خوشحالی درکړی، او ستاسو خولې به د خندا نه پکې کړی. ۲۲) چې څوک ستا نه نفرت کوی نو هغوی به په شرمونو وشرمېږی، او د بدکارانو کور به تباہ شی.

۱) نو اُيُوب ورته په جواب کښې وفرمائيل، ۲) ”په حقيقت کښې ما ته پته ده چې دا هم داسې ده، خو بنی آدم د خدای پاک په مخکښې څنگه صادق کېدې شی؟ ۳) که یو کس د هغه سره لانجه کول وغواړي، نو هيڅ څوک به د هغه د زرگونو سوالونو نه د يو جواب هم ورنه کړي. ۴) ځکه چې هغه زورور او د حکمت خاوند دے او څوک هم چې د هغه مخالفت کوي نو نقصان به اوچتوي. ۵) هغه ناڅاپه غرونه خوځوي، او په غصه کښې يې تباہ کوي، ۶) څوک چې په زمکه زلزله راولي، او د دې بنيادونه خوځوي، ۷) که هغه حکم وکړي نو نمر به راونه خپږي، او ستوري به ونه ځليږي، ۸) چا چې يواځې آسمانونه خواره کړي دی چا چې د سمندر چپي ايسارې کړې دي، ۹) چا چې ټول ستوري جوړ کړي دي، په دې کښې دب اکبر، جبار او ثريا او جنوبي ستوري هم شامل دي. ۱۰) څوک چې د عقل نه بهر لوي لوي کارونه کوي، او بې شمېره عجيبه عجيبه کارونه کوي. ۱۱) گوره، هغه زما نه تېر شو، خو زه هغه نه وينم، هغه تېرېږي، خو زه د هغه په تلو نه پوهېږم. ۱۲) چې هغه روح وباسي نو څوک يې منع کولې شی؟ څوک دا جرأت کولې شی چې ورته ووايي چې ته څه کوې؟ ۱۳) خدای پاک به د خپلې غصې نه نه اوړي، هغه سمندري بلاگانې هم د پښې لاندې چڼي کړي دي. ۱۴) نو زه څوک يم چې هغه له جواب ورکړم، او زه څوک يم چې د هغه سره بحث وکړم؟ ۱۵) اگر چې زه بې گناه يم او زه هغه له جواب نه شم ورکولې، زه خپل قاضي ته صرف د رحم درخواست کولې شم. ۱۶) که ما هغه ته آواز وکړو او هغه جواب راکړو، نو زما يقين نه دے چې هغه به زما فرياد واوري. ۱۷) ځکه چې هغه زه په طوفان وهلې يم، او هغه بار بار ما زخمی کوي، ۱۸) هغه به ما ساه اخستو ته پرې نه ږدي، خو زما ژوند به د غمونو نه پک کړي. ۱۹) که دا د زور خبره وي، نو هغه طاقتور دے. که دا د انصاف خبره وي، نو هغه عدالت ته څوک راغوبښتې شی؟ ۲۰) اگر چې زه بې گناه يم، خو زما خپله خوله به ما مجرم کړي، اگر چې زه بې داغه يم، خو خپله خوله به ما

گناهگار ثابتوی. (۲۱) زه بي داغه يم، زه خپل ځان هم نه پېژنم، زه خپل ژوند ته سپک گورم. (۲۲) گناهگار او بي گناه ټول د خدای پاک په نظر کښې يو شان دی نو ځکه زه وایم، هغه بي داغه او بدکاره دواړه تباہ کوی. (۲۳) کله چې افت ناڅاپه مرگ راوولی، نو هغه د بي گناه په غم پورې ټوقې کوی. (۲۴) ټوله دنیا د بدکاره په لاس کښې ورکړې شوې ده، خدای پاک د قاضیانو سترگې پټوی، که هغه دا نه کوی نو بیا یې څوک کوی، او دا څوک دے؟ (۲۵) زما ژوند د منډه وهونکی نه تېز دے، دا په منډه روان دے او هیڅ خوشحالی ورته نه ملاویږی. (۲۶) زما ژوند د تېزې کشتی په شان روان دے، داسې لکه چې باز په ښکار باندې غوټه شی. (۲۷) که اراده وکړم چې خپل شکایت پرېږدم، نو زه به خپل خفگان په خوشحالی بدل کړم، (۲۸) زه د خپلو ټولو تکلیفونو نه یرېږم، ځکه چې زه په دې پوهیږم چې تاسو به ما بی گناه ونه گڼئ. (۲۹) چې زه مجرم گڼلې شم، نو زه بیا بی فائدي خواری ولې کوم؟ (۳۰) که زه خپل ځان په واوره ووينم او خپل لاسونه په صابون پاک کړم، (۳۱) خو ته به ما یوې گنده کندي ته وروغورزوې، او زما خپلې جامې به زما نه نفرت کوی. (۳۲) هغه زما په شان فانی انسان نه دے، نو ځکه نه ورسره بحث کولې شم او نه یې د جرگې ځای ته بوتلې شم. (۳۳) زمونږ په مینځ کښې روغه کوونکې نشته، چې هغه زمونږ دواړو روغه جوړه وکړی. (۳۴) که مینځگړې ما د خدای پاک د سزا نه بچ کړی نو زه به بیا په یره کښې ژوند نه تېروم. (۳۵) بیا به زه پاپه خبرې کوم چې د هغه یره زما په زړه کښې نه وی خو چې ترڅو پورې دا یره وی نو زه نه شم کولې.

د حضرت ایوب د خپل ژوند نه نفرت

۱۰ (۱) زه د خپل ژوند نه نفرت کوم، زه به ډېر شکایتونه کوم، زه به په مایوسی کښې خبرې کوم. (۲) زه به خدای پاک ته ووايم چې ما مه رد کوه، او ته چې په ما کوم الزام لگوې نو د هغې نه ما خبر کړه. (۳) دا تا ته ښه ښکاری، چې ما په عذاب کړې،

چې ما يعني د خپلو لاسونو کار رد کړې او د بدکارو خلقو منصوبو ته ښه ووايي؟ (٤)
ولې ستا نظر د انسانانو په شان دى؟ ته د انسان په شان کتل کوې څه؟ (٥) ستا عمر
زمونږ په شان لنډ دى څه؟ يا ستا کالونه د انسانانو د کالونو په شان دى څه؟ (٦) چې
ته زما غلطی معلوموي او زما گناه لټوي، (٧) اگر چې تا ته پته ده چې زه بې گناه يم، او
ستا د لاسونو نه مې هيڅ څوک نه شي بچ کولې. (٨) ستا لاسونو ما له صورت راکړو
او جوړ يې کړم، او اوس مې بېخي تباہ کوې. (٩) هغه راپه ياد کړه چې تا زه د خټو نه
جوړ کړم، او اوس به ته ما بيا خاورې کوې؟ (١٠) تا زه د مور په خېټه کړم او زما وجود
دې جوړ کړو. (١١) تا زه د غوښې او څرمنې نه جوړ کړم، او د هډوکو او پټو په ذريعه
دې يو ځای وټرلم. (١٢) تا ما له ژوند او نه ختمېدونکې مينه راکړې ده، او تا زما د ژوند
ښه حفاظت کړې دى. (١٣) خو اوس ما ته پته ولگېده چې تا د ډېر وخت نه ما ته د
نقصان دپاره پټه منصوبه جوړه کړې وه. (١٤) که زه گناه وکړم نو ته ما وينې، او زما
گناه ته نه معاف کوې. (١٥) که زه بدکاره يم، نو ما غمژن کړه. او که زه صادق يم، نو
خپل سر نه شم اوچتولې، ځکه چې زه د شرم سره مخ شوى يم او په غمونو کېښې
ډوب يم. (١٦) او که زه خپل سر اوچتوم، نو ته د ازمرې په شان زما ښکار کوې، او
خپل لوى طاقت زما خلاف استعمالوي. (١٧) ته خپل گواهان زما خلاف بيا راتازه کړې،
او خپله غصه زما خلاف زياتوي، ته زما خلاف تازه دم فوجيان رالېږې. (١٨) تا زه د
مور د خېټې نه ولې راوويستلم؟ کاش چې زه د خلقو د سترگو د ليدو نه مخکېښې مړ
شوى وى. (١٩) ښه به دا وى چې د سره پېدا شوى نه وى او د مور د خېټې نه سيدها
قبر ته تللى وى. (٢٠) زما ژوند لنډ نه دى څه؟ ما پرېږده نو چې داسې يو ساعت په آرام
شم، (٢١) خو چې زه لار شم او بيا هيڅکله راوليس نه شم، چې تور او د تکې تورې تيارې
مُلك ته لار شم، (٢٢) د نيمې شپې په شان تياره، د لانجو مُلك ته، چرته چې رڼا هم د
تيارې په شان وى.“

۱) بيا ضوفر نعماتي جواب ورکړو، ۲) ”د ډېرو خبرو جواب په کار نه دے

څه؟ ولي يو سرے په ډېرو خبرو خپل ځان بې گناه ثابتولے شي څه؟ ۳) ستا فالتو

خبرې دې نور خلق غلي كړي څه؟ كله چې ته د چا سپكاوے كوې، نو څوك به تا ته

گوته نه نيسي څه؟ ۴) ځكه چې ته وائې چې زما عقیده تيك ده، او زه د خدائ پاک په

نظر کبني صفا يم، ۵) کاش چې خدائ پاک کلام کرے وے، او هغه تا ته صفا وينا

کرے وے، ۶) او هغه به تا ته د حکمت رازونه وبنائي. ځكه چې رشتينے حکمت په

ډېرو طريقو سره حاصليری. نو بيا پوهه شه چې خدائ پاک تا له د هغې نه کمه سزا

درکوی چې څومره ته د گناه په وجه حقدار يې. ۷) ولي ته د خدائ پاک هغه پتي

خبرې معلومولے شي؟ او يا ته د قادر خدائ حد معلومولے شي څه؟ ۸) دا حد د

آسمان نه اوچت دے، ته څه کولے شي؟ او د مرگ د کندې نه ډوب دے، تا ته څه پته

ده؟ ۹) د دې پيمانہ د زمکې نه اوږده ده، او د سمندر نه پلنه ده. ۱۰) که خدائ پاک

راشي او تا په قېدخانه کبني واچوی، او هغه د انصاف دپاره عدالت جوړ کړي، نو هغه

څوک ايسارولے شي؟ ۱۱) ځكه چې هغه ته پته ده چې څوك دوکه باز دے، او هغه يې

د هرې گناه نه خبر وی. ۱۲) خو يو کم عقل کس به په هغه وخت هوشيار شي، چې کله

د يوې کوچاني نه يو انسان پېدا شي. ۱۳) کله چې ستا خپل زړه تيار شي، او لاسونه هغه

ته اوچت کړي ۱۴) د گناهونو نه ځان خلاص کړي، او بدعمری د خپل کور نه ختمه

کړي، ۱۵) نو يقيناً به بيا ته خپل سر بغير د څه شرم نه اوچت کړي، ته به په امن کبني

يې او نور به نه یرېږي. ۱۶) ته به خپل غم هېر کړي، او داسې به دې هېر شي لکه چې بيا

به دې هيڅ خيال کبني نه راځي. ۱۷) او ستا ژوند به د گرمي د نمر نه زيات روښانه

وی، او تياره به دې هم د سحر د رڼا په شان وی. ۱۸) او ستا به اعتماد پېدا شي، ځكه

چې اُميد شته، او ته به بچ شي او په حفاظت کبني به آرام کوې. ۱۹) ته به ځملي او هيڅ

څوك به تا نه يروي، ډېر خلق به ستا نه د مدد اُميد ساتي. ۲۰) خو د بد کاره خلقو

سترگي به ڀنڊي شي، او هغوي به د تپستي ٽولي لاري خطا ڪري، او هغوي به صرف د مرگ په انتظار وي.“

د حضرت ايوڻ جواب

۱۲ (۱) نو ايوڻ جواب ورکړو، (۲) ”په دې کبني هيڅ شک نشته چې تاسو په هر څه پوهېږئ، او چې کله تاسو مري نو ستاسو پوهه به تاسو سره ختمه شي. (۳) خو زه هم ستاسو په شان پوهه لرم، زه ستاسو نه کم نه یم، چې تاسو څه وايئ نو په دې باندې هر څوک پوهيږي. (۴) زه د خپلو دوستانو دپاره يوه مسخره یم، زه چې خدای پاک ته آواز کوم نو هغه زما آواز اوري، زه يو داسې سرې یم چې صادق او بي داغه یم، خو زه مسخره جوړ شوي یم. (۵) کوم خلق چې په آرام وي نو هغوي په هغه چا پورې خدا کوي چې څوک په تکليف کبني دي، او هغه خلقو له ديکه ورکوي د چا چې پبني بنويږي. (۶) د پاکوانو کورونه په امن کبني وي، او چې څوک خدای پاک راپاروي نو هغه محفوظ وي، اگر چې هغوي د خدای پاک په ځای په خپل طاقت باندې بهروسه کوي. (۷) خو د ځناورو نه تپوس وکړئ او هغوي به ستاسو رهنمائي وکړي، او په هوا کبني د مارغانو نه تپوس وکړئ، نو هغوي به تاسو ته بنودنه وکړي، (۸) او د زمکې د بوټو نه تپوس وکړئ، نو دا به تاسو ته بنودنه وکړي، او د سمندر کبانو نه تپوس وکړئ نو هغه به تاسو ته دا بيان وکړي. (۹) ځکه چې هغوي ټولو ته پته ده چې زما تکليف د مالک خدای د طرف نه دے. (۱۰) د هغه په لاس کبني د هر ژوندي څيز ژوند دے او د هغه په لاس کبني د هر بشر ساه ده. (۱۱) ولي غوږونه د خبرو معائنه نه کوي لکه څنگه چې ژبه د خوراک خوند معلوموي؟ (۱۲) ولي حکمت د سپين ږيرو سره نه وي څه؟ ولي زيات عمر سره پوهه نه راځي څه؟ (۱۳) حکمت او طاقت د خدای پاک سره دي، د هغه سره رهنمائي او پوهه شته دے. (۱۴) چې هغه څه وران کړي نو هيڅ څوک يې بيا نه شي جوړولې، او چې هغه کوم سرې قېدي کړي نو هغه خلاصېدلې نه شي. (۱۵) که هغه

باران ایسار کړی، نو زمکه به اوچه شی، که هغه اوبه راپرېږدی، نو اوبه به زمکه تباہ کړی. (۱۶) طاقت او حکمت د هغه سره دی، دوکه خوړونکې او دوکه ورکونکې د هغه د اختیار لاندې دی. (۱۷) هغه د مشرانو نه پوهه اخلي، او د قاضیانو نه کم عقلماندی جوړوی. (۱۸) هغه د بادشاهانو نه اختیار اخلي، او د هغوئ نه غلامان جوړ کړی. (۱۹) هغه امامان شپړی او اختیار ترې اخلي، او هغه طاقتور لري کوی چې پېر وخت یې حکومت کړی وی. (۲۰) هغه اعتباری مشیران غلی کړی، د مشرانو نه حکمت یوسی. (۲۱) هغه شهزادگان سپک کړی، او هغه د زورورو زور اوبه کوی. (۲۲) هغه د قبر تیاره لري کوی، او هغه تکه توره تیاره په رڼا بدلوی. (۲۳) هغه قومونه تکره کړی او بیا یې تباہ کړی، هغه قومونه لوی کړی او بیا یې پرېږدی. (۲۴) هغه د دنیا د مشرانو نه پوهه ختموی، او پرې یې ږدی چې سرگردانه او پرېشانه گرځي. (۲۵) هغه مشران په تیاره کښې د ږندو په شان سرگردانه گرځي، او د شرابی په شان یې ځنگېدلې کړی.

۱۳

گوره، زما سترگو دا هر څه لیدلی دی، او زما غوږونو دا اورېدلی دی او پوهه شوې یم. (۱) چې تا ته د څه پته ده نو ما ته هم د هغې پته ده، زه تا نه څه کم نه یم. (۲) خو زه به د قادر خدای سره خبره وکړم، او زه غواړم چې هغه ته خپل ځان بې گناه ثابت کړم. (۳) د حقیقت پټولو دپاره تاسو دروغ وایئ، او تاسو د بې کاره طبیبانو په شان یئ. (۴) مړه که تاسو خولې بندې کړئ، نو دا به ستاسو عقلمندی وی. (۵) اوس تاسو زما بحث واورئ، او زما زاری واورئ. (۶) تاسو هغه څه وایئ څه چې خدای پاک نه دی وئیلی، او تاسو د هغه د خاطرې د دوکې خبرې کوئ څه؟ (۷) تاسو به د هغه طرفداری کوئ څه، تاسو به د خدای پاک صفائی کوئ څه؟ (۸) دا به ستاسو دپاره بڼه وی څه چې هغه ستاسو آزمېښت وکړی؟ یا تاسو هغه داسې دوکه کولې شی، لکه چې تاسو نور کسان دوکه کوئ؟ (۹) هغه به بې شکه تاسو ورتی که تاسو په پټه طرفداری وکړئ. (۱۰) د هغه د شان نه به تاسو پرېږئ نه څه، او د هغه یره به په تاسو باندې غالبه نه شی؟ (۱۱) ستاسو قیصې او متلونه د ایرو په شان بې کاره دی، او ستاسو

خبرې د خټې د لوبنو په شان کچه دی. (۱۳) تاسو غلی شی او ما له د خبرو کولو موقع راکړئ، نو چې څه کيږي هغه دې په ما وشي. (۱۴) زه به خپل ژوند په خطره کښې واچوم، او د خپل زړه خبره به وکړم. (۱۵) که هغه ما وژني هم خو زه به په هغه توکل کوم، او زه به د هغه په مخکښې خپله دفاع کوم. (۱۶) او داسې به زه بچ شم ځکه چې زه څه کافر خو نه يم که زه وم نو بيا به زه د هغه په مخکښې نه شوم ودرېدم. (۱۷) زما خبره په غور سره واورئ، او تاسو ما ته غور ونيسئ. (۱۸) گورئ، ما د خپلې خبرې تياره کړې دې، ما ته پته ده چې زه به بې گناه ثابت شم. (۱۹) څوک ما سره په دې باندې بحث کولې شي؟ که څوک ما غلط ثابت کړي نو زه به خاموش شم او مړ به شم.

د حضرت اُيُوب خفگان

(۲۰) اے خدایه، ما له صرف دوه څیزونه راکړه، نو بيا به زه خپل ځان ستا نه نه پتوم.
 (۲۱) خپله سزا زما نه لرې کړه، او په خپله يره باندې ما مه يروه. (۲۲) بيا ما ته آواز وکړه او زه به جواب درکړم، يا ما له اجازت راکړه چې خبرې وکړم او ته ما له د هغې جواب راکړه. (۲۳) زما غلطيانې او زما گناهونه څومره دی؟ ما ته زما بغاوت او زما گناه وښايه. (۲۴) ته خپل مخ ولې پټوې، او ته ما خپل دشمن ولې گڼې؟ (۲۵) زه خو هيڅ هم نه يم، نو ته ما ولې يروې؟ زه خو داسې يم لکه چې په هوا کښې پانې خوزی دورې الوځي. (۲۶) ځکه چې ته زما خلاف ترخې خبرې ليکې، او ته ما له د ځوانۍ د گناه سزا راکوې. (۲۷) ته زما پښې په زولنو کښې ترې، او ته زما په ټول چال چلن نظر ساتې، او زما د پښو چاپونه هم معلوموې. (۲۸) زه د سخا څیزونو په شان خراب شوې يم، د هغه جامو په شان چې چينجو خوړلې وی.

۱۴ (۱) يو فانی انسان، د مور د خټې نه پېدا، د يو څو ورځو مېلمه او د تکليفونو نه پک، (۲) د يو گل په شان راوتوکيږي او مړاوي شي، هغه د سوري په شان منډه وهی

زر زر ختمیږی. (۳) تہ په یو کمزوری مخلوق باندې نظر ساتي؟ او تہ ما سره عدالت کوې؟ (۴) د یو ناپاک څیز نه څوک پاک څیز راویستلې شی؟ دا کار هیڅ څوک هم نه شی کولې. (۵) ځکه چې د هغوی د عمر حد مقرر دے، او د هغوی د میاشتو شمېر تا ته معلوم دے، او دا تا مقررې کرې دی او دا نه شی بدلېدلی، (۶) نو مونږ پرېږده چې آرام وکړو. مونږ د مزدورانو په شان یو او مونږ پرېږده چې خپل کار په خپل ختم کړو. (۷) که یوه ونه هم راوغورزولې شی، نو امکان شته دا به بیا راوشی، او د دې شنه کېدل به نه ختمیږی. (۸) اگر چې د دې جرړې په زمکه کښې زړیږی، او د دې مونږ په زمکه کښې ورسټیږی، (۹) خو یو څاڅکی اوبو سره به دا بیا را شنه شی، او د یوې نوې ونې په شان به دا بیا څانگې ونیسی. (۱۰) خو چې انسان مړ شی نو طاقت یې ختم شی، چې انسان ساه ورکړی نو بیا چرته وی؟ (۱۱) لکه څنگه چې د یو پنډ اوبه کمپړی، او په سیند کښې اوبه اوچپړی، (۱۲) نو انسان په قبر کښې څملي او بیا نه راپاڅی، چې ترڅو پورې آسمانونه ختم شوی نه وی، نو هغوی به د خپل خوب نه نه راپاڅی. (۱۳) کاش، چې تا زه په قبر کښې پټ کړې وې، او چې تر هغې پورې دې زه فنا کړې وې چې ستا غصه تېره شوې وې، او یا دې یو وخت مقرر کړې وې چې زه دې راپه یاد شوې وې. (۱۴) چې انسان ختم شی، نو هغه بیا ژوندې کېدې شی څه؟ زه به زما د سخت محنت په دې ټولو ورځو کښې انتظار کوم تر هغې پورې چې زما تکلیف ختم شی. (۱۵) تہ به ما ته آواز وکړې او زه به جواب درکړم، تہ به د هغه مخلوق ارمان وکړې چې تا پیدا کړی دی. (۱۶) بیا به تہ زما په هر قدم باندې نظر ساتي، خو زما د گناهونو حساب به نه کوې. (۱۷) زما گناهونه به په یوه بوجی کښې بند شوې وی، او تہ به زما ټولې غلطیانې پټې کړې. (۱۸) خو غر راوغورزیږی او ټوټې ټوټې شی، او غټ غټ کانی د خپل ځای نه وخوځیږی، (۱۹) اوبه کانی مړی، او سېلاب د زمکې خاوره اوړی، نو داسې تہ د انسان امید تباہ کوې. (۲۰) تہ په هغوی باندې تل غالب یې او هغوی ختمیږی، تہ د هغوی شکلونه بدلوي او د مرگ په طرف یې بوځي. (۲۱) که د هغه بچو ته عزت ملاو شی، نو هغه ته پته نه لگی، او که د هغه د بچو سپکاوې وشي نو هم هغه ته پته نه لگی.

۲۲ هغه ته صرف د خپل بدن درد محسوسېږي، او هغه صرف په خپل غم کښې آخته وي.

د اليفز وينا

۱۵

۱ نو تيمانی اليفز جواب ورکړو، ۲ ”يو هوښيار کس دې تشې خبرې وکړي څه، او هغه دې هسې بې مطلبه خبرې وکړي څه؟ ۳ هغوی دې په بې فائدي خبرو باندې بحث کوي څه، يا په داسې خبرو باندې چې د هغې هيڅ مقصد نه وي؟ ۴ خو ته د خدای پاک نه هيڅ یره نه لرې، او د خدای پاک د عبادت لاره نيسې. ۵ ځکه چې ستا گناه ستا ژبې ته ښودنه کوي، او تا د دوکه باز ژبه خوښه کړې ده. ۶ دا زه نه يم، خپله ژبه تا ته بد وائي، ستا خپله خوله ستا خلاف گواهي ورکوي. ۷ ته د بنی آدم د نسل ورومبې پيدا شوې کس يې څه؟ ته د غرونو نه مخکښې پيدا شوې يې څه؟ ۸ تا د خدای پاک د راز منصوبي واورېدې څه؟ او ستا څه خيال دې ولې ته يواځې هوښيار يې څه؟ ۹ تا سره داسې څه علم دې چې مونږ سره نشته؟ ته داسې په څه پوهېږې چې مونږ پرې نه پوهېږو؟ ۱۰ سپين ريری او بوياگان زمونږ په طرف باندې دي، کوم چې ستا د پلار نه پېر مشران دي. ۱۱ د خدای پاک تسلي ستا دپاره کمه ده څه؟ د هغه نرمې خبرې ستا دپاره کافي نه دي څه؟ ۱۲ ته د خپلو جذباتو نه کار ولې اخلي؟ او ستا رنگ ولې دومره سور دې ۱۳ چې خدای پاک ته غصه يې؟ او ستا د خولې نه داسې گډې وپې خبرې وځي؟ ۱۴ بنی آدم څه وي، چې هغه صفا شي؟ او چې د ښځې نه پيدا شي، نو هغه صادق کېدې شي؟ ۱۵ گوره، خدای پاک په خپلو فرښتو باندې هم اعتبار نه کوي، او د هغه په نظر کښې آسمانونه هم صفا نه دي، ۱۶ نو بيا به بنی آدم نور هم گنده او گناه گار وي، څوک چې هر وخت په گناه کښې آخته وي. ۱۷ که ته زما خبرې ته غوږ کېږدې، نو زه به تا ته وښاييم، او چې ما څه ليدلی وي نو زه به درته د هغې بيان وکړم. ۱۸ څه چې هوښيارانو وييلی دي، نو د هغوی پلار نيکه دا خبرې د هغوی نه پتي

نہ دے ساتلی، (۱۹) کومو مشرانو له چي ډېره موده مخکښي دا مُلک ورکړي شو او چي په هغه وخت کښي لا غېر قومونه نه وو راغلي. (۲۰) بدعمله خلق ټول عمر په خپل درد کړيږي، د تکليف کالونه په ظالمانو باندې راجمع شوي دي. (۲۱) د هغوي په غوږونو کښي پروونکي آوازونه دي، د امن په وخت کښي به په هغوي باندې تباهي راشي. (۲۲) هغوي تياره ته د تلو همت نه شي کولي، د هغوي ژوند هر وخت په خطر ه کښي وي. (۲۳) ټيوسان انتظار کوي چي د هغوي غوښي وخوري، او تباهي د هغوي سر له راغلي ده، (۲۴) پرېشاني او تکليف هغوي ويروي، او دا څيزونه په هغوي باندې غالب شي، داسي لکه چي يو بادشاه د جنگ ډپاره تيار شي. (۲۵) ځکه چي هغوي خپل لاسونه د خدائي پاک خلاف اوچت کړل، او هغوي د قادر خدائي نه بغاوت وکړو. (۲۶) هغوي د هغه خلاف د سرکشي سره حمله کوي، او يو غټ ډال ورسره وي. (۲۷) دا بدعمله خلق درانه او مالدار دي، د هغوي څټونه په وازگه باندې غټ شوي دي. (۲۸) هغوي به په تباهي شوي ښارونو کښي ژوند تېروي، او په داسي کورنو کښي چي په هغي کښي هيڅ څوک هم نه اوسېږي، داسي کورونه چي په راغورزېدو بدل وي، (۲۹) هغوي به نه مالداره کيږي او د هغوي مال دولت به نه پاتي کيږي، او هغوي به د زمکي د مخ نه ورک شي. (۳۰) هغوي به د تيارې نه ونه تښتي، لمبي به د هغوي څانگي وسوزوي، او د هغوي ژوند به داسي ختم شي لکه چي هوا د گلونو غوتي ختموي. (۳۱) هغوي دې نور خپل ځان په فاني مالداري باندې نه دوکه کوي، ځکه چي هغوي به تش لاس پاتي شي. (۳۲) د ونو په شان، چي کله دا ښي شني وي نو ووهلي شي، او د دې څانگي بيا هيڅکله شني نه شي. (۳۳) او د هغوي انگور چي لا کچه وي نو وبه غورزېږي، او د زيتونو د ونو په شان به خپلي د گلونو غوتي ضائع کړي. (۳۴) ځکه چي د خدائي پاک نه د منکرو خلقو اولاد به نه وي، او څوک چي د رشوت سره مينه کوي نو اور به د هغوي کورونه وسوزوي. (۳۵) داسي خلق نورو ته د نقصان رسولو په سوچ کښي وي، هغوي شېطاني کوي او د هغوي زړونه د دوکي نه ډک وي.“

۱) بیا ایوب جواب ورکړو، ۲) ”زه د دې څیزونو نه پخوا خبر یم، او ستاسو خبرې ما له تسلي نه راکوی. ۳) ستاسو د هوائی خبرو څه حد نشته څه؟ یا په څه وجه باندې تاسو خبرې نه بندوی؟ ۴) که تاسو زما په ځای وئ نو هم ما ستاسو خلاف لوئی لوئی خبرې جوړولې شوې، او ستاسو سپکاوې به مې کړې وې. ۵) خو که دا زه وې، نو ما به ستاسو حوصله افزائی کړې وې. او ما به دا کوشش کړې وې چې ستاسو غم لرې کړم. ۶) خو که زه د خپل ځان صفائی پېش کوم نو زه به په تکلیف کښې کېرم، خو که زه خبرې نه کوم نو ما ته بیا هم پېر تکلیف رارسېږي. ۷) اے خدایه پاکه، زه اوس تا پېر ستومانه کړې یم، تا زما مکمل خاندان تباہ کړې دے. ۸) تا زه گېر کړې یم، او دا زما خلاف یو ثبوت دے، چې زه اوچ کلک او کمزورې شوې یم، او دا زما خلاف گواهی ورکوی. ۹) هغه د خپلې غصې په وجه زه خراب کړې یم او زما نه نفرت کوی، هغه ما ته خپل غابښونه چپلی دی، زما دشمن د هغه سترگې زما خلاف بندوی. ۱۰) خلق ما پورې خدا کوی، هغوی په مسخرو کښې ما په مخ باندې وهی او زما خلاف یې اتفاق کړې دے. ۱۱) خدای پاک ما د خدای نه منکرو خلقو له ورکوی، او د بدعمله خلقو لاسونو ته مې حواله کوی. ۱۲) زه صحیح سلامت وم او هغه زه دوه ټوټې کړم، هغه زه د څپ نه ونيولم او ټوټې ټوټې یې کړم، هغه زه د خپلې نښې په توگه ودرولم. ۱۳) د هغه غشی ویشتونکی زما نه تاو شول. هغه زما گردې راوویستلې او په ما یې هیڅ رحم ونه کړو، هغه زما ترخې په زمکه بهر وغورزولو. ۱۴) هغه زه بیا مات رامات کړم، هغه د یو جنگیالی په شان په ما باندې رامندې کړه. ۱۵) ما د ځان دپاره د ټاټ جامې گنډلې دی، او هغه زه د خاورې په شان مېده کړې یم. ۱۶) زما سترگې د ژړا نه سرې دی، او زما د سترگو لیمه تور شول. ۱۷) اگر چې ما هیڅ ظلم زیاتې نه دے کړې، او زما په دُعا کښې خلوص دے. ۱۸) اے زمکې، زما وینه مه پټوه، او زما د انصاف فریاد دې څوک نه ختموی. ۱۹) خو بیا هم په آسمان کښې داسې

ذات شته چې هغه زما مل دے او هغه به بې شکه ووائی چې زه په حقه یم. (۲۰) زما مینځگرے زما دوست دے او زما سترگی خدای پاک ته اوبسکې تویوی. (۲۱) او زما دوست زما دپاره خدای پاک سره بحث کوی لکه څنگه چې یو سرے د خپل دوست دپاره منت زاری کوی. (۲۲) صرف یو څو کاله به پاتې وی چې زه به په هغه سفر باندې روان شم چې د هغې نه واپس کېدل نشته.

د حضرت ایوب د خپل آرام دپاره دُعا کول

۱۷ (۱) زما زور ختم شوے دے او زما ورځې لنډې شوې دی، او قبر زما دپاره تیار دے. (۲) زما نه گېرچاپېره مسخرې کوونکی راتاو دی، او زه گورم چې هغوی ما ته سپکې خبرې کوی. (۳) اے خدایه پاکه، ته زما ضمانت وکړه، ځکه چې بل هیڅ څوک به زما ذمه واری وانه خلی. (۴) ځکه چې تا د هغوی په ذهنونو باندې پردې لگولې دی، هغوی مة پرېرېده چې په ما غالب شی. (۵) څوک چې د خپلې فائدي دپاره دوستان دوکه کوی، نو د هغوی د اولاد سترگی به ړندې شی. (۶) خدای پاک زه د خلقو دپاره د خدا کرے یم، هغوی زما په مخ باندې توکانی توکی. (۷) د غم په وجه زما سترگی سرې شوې دی، او زما بدن اوچ کلک شوے دے. (۸) کله چې نېکان خلق ما وگوری نو په لړزان شی، او بې گناه خلق د خدای پاک نه د منکرو خلقو مخالفت کوی. (۹) خو صادقان د خپلې لارې نه نه اوړی، چې صادقان ورځ په ورځ نور هم تکړه کیږی. (۱۰) اوس تاسو ټول چرته ما ته څه سمه خبره وکړئ، خو بیا به هم په تاسو کېنې یو هوښیار کس پیدا نه کړم. (۱۱) زما دوران تېر شو او زما منصوبې ناکامه شوې، زما نه زما امیدونه ختم شول. (۱۲) هغوی د شپې نه ورځ جوړوی، او ریا ته تیاره وائی. (۱۳) زه د مرگ په طمع یم، او زه به تل په تیاره کېنې پروت یم، (۱۴) که زه قبر ته ووايم چې ته زما پلار یې، او چينجو ته ووايم چې تاسو زما مور یا خور یې، (۱۵) نو بیا زما امید چرته دے؟ او دا چا ته ښکاری؟ (۱۶) نو زما ټول امیدونه به په قبر کېنې فنا شی؟ او زما ټول

د بِلداد وېنا

۱۸

۱) بیا شوحی بِلداد جواب ورکړو، ۲) ”تر کومې پورې به تۀ خبرې کوې؟ د مطلب خبره کوه، نو بیا به مونږ خبرې وکړو. ۳) مونږ په ځناورو کښې ولې شمېرلې شو؟ مونږ ستاسو په نظر کښې ولې کم عقلاڼ یو؟ ۴) تۀ په غصه کښې هسې خپل ځان سوزوې، ستا دپاره دې دُنیا پرېښودلې شی څه، یا غرونه دې ستا دپاره د خپل ځای نه لرې کړې شی څه؟ ۵) په حقیقت کښې د بدعمله خلقو دپوه ختمه کړې شوې ده، او بیا به د هغې شُغلي بلې نه شی. ۶) د هغوی په خېمه کښې رڼا په تیارۀ بدله شوې ده، او د هغوی دپاسه دپوه مړه کړې شوې ده. ۷) د هغوی مضبوط قدمونه خطا شوی دی، او د هغوی خپلو منصوبو هغوی ناکامه کړی دی. ۸) ځکه چې هغوی په یو جال کښې اښتی دی، او هغوی په یوه کنده کښې پرېوځی. ۹) د هغوی پونده په دام کښې گڼېږی، او هغه یې کلک ونیسی. ۱۰) یو جال په زمکه کښې پټ دے، او د هغوی په لاره کښې یو دام پټ دے. ۱۱) هغوی د هر طرف نه یرېږی، او چې چرته هم ځی نو یره ورپسې وی. ۱۲) د هغوی طاقت د لوړې په وجه ختم شوے دے، او تباهی د هغوی د غلطی په انتظار کښې ده. ۱۳) بیماری د هغوی څرمن خوری، او مرگ د هغوی اندامونه خوری. ۱۴) چې په کومو خېمو کښې هغوی په حفاظت کښې وُو نو هغوی ویستلے شوی دی، او هغوی د دهشت بادشاه ته راوستلے شوی دی. ۱۵) د هغوی په خېمو کښې هیڅ څوک هم پاتې نه دی، او د هغوی د کورونو دپاسه د گوگړو باران دے. ۱۶) د هغوی جرړې لاندې اوچې شوې دی، او د هغوی ځانگې پاس مړاوې شوې دی. ۱۷) د هغوی نوم به د زمکې نه ختم شی، او په لارو کوڅو کښې به د هغوی ذکر نه کیږی. ۱۸) هغوی د رڼا نه تیارې ته دیکه کړې شوی دی، او د دُنیا نه شړلے شوی دی. ۱۹) د هغوی اولاد نشته، او د هغوی د خاندان یو کس هم ژوندے پاتې شوے نه دے. ۲۰) د

نمرخاته طرف نه واخله تر نمرپرېواته پورې چې څوک هم د هغوی د انجام نه خبرېږي، نو د یرې نه لږزېږي. ﴿٢١﴾ دوی به وائی چې دا د بدعمله خلقو کور دے، د هغه چا څوک چې د خدای پاک نه منکر وی.

د حضرت اُیوب جواب

۱۹

﴿١﴾ بیا اُیوب جواب ورکړو، ﴿٢﴾ ”ته به تر کومې پورې ما له تکلیف راکوې، او په خپلو خبرو به زما زړه غوڅوې؟ ﴿٣﴾ تا لس ځلې زما بې عزتی کړې ده، ته چې ما له کوم تکلیف راکوې په هغې ته شرمېږي نه څه؟ ﴿٤﴾ او که دا رښتیا هم وی چې ما غلطی کړې ده، نو ستا په کښې څه کار دے؟ ﴿٥﴾ ته په خپل نظر کښې زما نه لوی یې، زما تکلیف د گناه د ثبوت دپاره استعمالوې. ﴿٦﴾ نو بیا پوهه شه چې خدای پاک زه په غلطه کړې یم، او زما نه گېرچاپېره یې جال خور کړې دے. ﴿٧﴾ گوره، زه د فریاد چغې هم وهم، خو څوک ما له جواب نه شی راکولې، زه په زوره زوره چغې وهم، خو انصاف نشته. ﴿٨﴾ خدای پاک زما لارې بندې کړې دی او زه خوځېدې نه شم، او هغه زما په لار کښې تیارې جوړې کړې دی. ﴿٩﴾ هغه زما نه عزت اخستې دے، او زما د سر نه یې تاج اخوا کړې دے. ﴿١٠﴾ هغه د هر طرف نه ما راغورزوی او زه ختم یم، هغه د ونې په شان زما د امید جرړې راویستلې دی. ﴿١١﴾ هغه زما خلاف سخت غصه شوې دے، او هغه مې خپل دشمن گڼي. ﴿١٢﴾ د هغه فوجیان راغونډ شوی دی، هغوی په ما باندې حملې دپاره لارې تیارې کړې دی. او زما د خېمې نه گېرچاپېره یې خېمې لگولې دی. ﴿١٣﴾ زما خپلوان ما نه ځان لرې ساتي، او زما دوستان زما خلاف شوی دی. ﴿١٤﴾ زما خپلوانو او زما نزدې دوستانو زه پرېښې او هېر کړې یم، ﴿١٥﴾ زما په کور کښې مېلمنو زه هېر کړې یم، زما وینځې ما پردې سپرې گڼي، زه د هغوی په نظر کښې یو مسافر یم. ﴿١٦﴾ زه چې خپل نوکر راوغواړم نو هغه ما له نه راځي، زه هغه ته سوال زاری کوم. ﴿١٧﴾ زما د خولې بوئ هم زما په ښځه باندې بد لگي، زما خپل خاندان زما نه نفرت کوي. ﴿١٨﴾

واڙه ماشومان هم ما ته سپڪ گوري، كله چي زه هغوي سره خبري كول غواړم نو هغوي ما ته شا ڪري. (١٩) زما نزدې ملگري زما نه نفرت ڪوي، او چي د چا سره ما مينه ڪوله نو هغوي زما نه مخ اڀولے دے. (٢٠) په ما ڪبني صرف هيوڪي او خرمن پاتي دي او ڀر په مشڪله د مرگ نه تبتدلے يم. (٢١) اے زما دوستانو، په ما باندي رحم وڪري، په ما باندي رحم وڪري، ڪڪه چي د خدائي پاڪ گزار زه وهلے يم. (٢٢) تاسو د خدائي پاڪ په شان ولي ما پسي يئ، تاسو زه بنه نه يم ڪرولے ڪه؟ (٢٣) ڪاش چي زما خبري ليكلے شوے وے، ڪاش چي زما خبري په يو ڪتاب ڪبني بيان شوے وے. (٢٤) ڪاش چي د اوسپني او د پيتلو د قلم سره دا خبري په يو گت باندي د تل دپاره نقش شوے وے. (٢٥) زما يقين دے چي زما خلاصونڪے ژوندے دے، او چي په آخر ڪبني به هغه د زمڪي دپاسه ودريري، (٢٦) او چي كله زما خرمن بلڪل ختمه شي، نو بيا به زه په خپلو سترگو خدائي پاڪ ووينم، (٢٧) زه به هغه په خپله وگورم، او زه به هغه په خپلو سترگو ووينم. ما سره صرف هم دغه فكر دے. (٢٨) ستا حق نه جوڙيري چي ما له تڪليف راکوي، او وائي چي دا ستا خپله غلطي ده. (٢٩) د سزا نه پخپله ڀربره ڪڪه چي ستا رويه د سزا لائقه ده، او بيا به تا ته پته ولگي چي حساب ڪتاب شته.“

د ضوفر وينا

٢٠ (١) بيا ضوفر نعماتي ورته ووييل، (٢) ”زما زره وائي چي جواب درڪرم، ڪڪه چي ستا خبرو زه خفه ڪرے يم. (٣) تا چي ڪه وفرمائيل هغه زما بي عزتي ده، او زما زره ما ته وائي چي جواب درڪرم. (٤) تا ته د ڀر وخت نه د دي پته ده، د هغه وخت نه چي كله بني آدم په زمڪه پيدا شوے وو، (٥) د بدعمله ڪس ڪاميابي لنډه وي، او د خدائي پاڪ نه منڪرو خلقو خوشحالي د لږ وخت دپاره وي. (٦) ڪه هغوي د آسمانونو پوري هم اوچت شوي وي، او د هغوي سرونه وريخو ته رسبدلي وي، (٧) هغوي به د خپلو متيازو په شان د تل دپاره ختم شي، چا چي هغوي ليدلي وي نو هغوي به ووائي

چي ڇڻ شول؟ (۸) هغوي به د يو خوب په شان تير شي او ورک به شي، هغوي به د شپي د خوب په شان فنا شي. (۹) کومو خلقو چي هغوي ليدلي وي نو هغه به بي نور ونه گوري، او چي چرته اوسيدل نو د هغه ځائ خلق به بي ياد نه کړي. (۱۰) د هغوي د اولاد نه به هغه مال دولت واپس لاړ شي، چي کوم بي د غريبانانو نه اخستې وي. (۱۱) هغوي به په ځوانۍ کبني مړه شي او په خاورو کبني به بنځ شي. (۱۲) په بدعمرۍ کبني خوند وي، او د دې خوند تر ډېر وخته پورې وي. (۱۳) او د خوږ څيز په شان بي په خوله کبني د ډېر وخت پورې ساتي، (۱۴) خو ناگهانه د هغوي خوراک په خپته کبني تريخ شي، او د دې نه دننه زهر جوړ شي. (۱۵) هغوي مال دولت تير کړي خو بيا بي اولتي کړي، ځدائ پاک د هغوي دولت د هغوي د خپتي نه واپس راوغورزوي. (۱۶) هغوي به د مارانو زهر وخورې، او زهرژن مار به هغوي ووژني. (۱۷) هغوي به سيندونه ونه گوري، هغه نهرونه چي شات او پي په کبني بهيري. (۱۸) د هغوي ناجائزه گټه به د هغوي نه واپس وځي، او په مال دولت باندې به خوشحالي ونه کړي، (۱۹) ځکه چي هغوي غريبانان وهلي دي او نهر بي پرېبني دي، او د هغوي کورونه بي قبضه کړي دي کوم چي هغوي نه دي جوړ کړي. (۲۰) د هغوي د حرص ختمېدل نشته، چي په څه خوشحاليږي نو د هغې نه به ورسره هيڅ پاتي نه شي. (۲۱) هغوي چي څه خوري نو د هغې نه هيڅ نه پاتي کيږي، نو په دې وجه د هغوي مالدارۍ ختميږي. (۲۲) کله چي هغوي بڼه کامياب وي، نو د غم چپي به په هغوي باندې راشي. (۲۳) چي کله هغوي خپلي خپتي پکي کړي نو ځدائ پاک دې په هغوي باندې سخت قهر راوړي، او دا قهر دې په هغوي لکه د رلي راوړيږي. (۲۴) هغوي به د اوسپني د وسلې نه تښتي، خو د زېرو په غشي به هغوي ولگي. (۲۵) هغه غشي د هغوي د ملانه ويستلې شي، او دا غشي په وينه سور وي، يره به په هغوي باندې راشي. (۲۶) د هغوي خزانه به په تکه توره تياره کبني پته شي، يو داسي اور به هغوي تباه کړي چي هيچا بل کړې نه وي، او د هغوي په کور کبني پاتي هر څه به تباه شي. (۲۷) آسمانونه به د هغوي گناه ښکاره کړي، او زمکه به د هغوي خلاف گواهي ورکوي. (۲۸) يو سېلاب به د هغه کور يوسي، د ځدائ پاک قهر به په هغوي سېلاب

راولی. (۲۹) دا د خُدائِ پاک د طرف نه د بدعمله کسانو انجام دے، دا د هغوی هغه میراث دے چې د خُدائِ پاک د طرف نه یې فېصله شوې ده.

د حضرت ایوب جواب

۲۱

(۱) بیا ایوب جواب ورکړو، (۲) ”زما خبرې په غور سره واورئ، او دا دې

تاسو له تسلی درکړی. (۳) ما پرېږدئ چې خبرې وکړم، او چې خبرې ختمې کړم نو بیا تاسو داږې چینگولې شئ. (۴) زما شکایت د خُدائِ پاک نه دے د انسانانو نه نه دے.

او د دې بې صبری ما سره بڼه سبب شته. (۵) ما ته وگورئ او حېران شئ، او گوته په خوله کښې ونیسئ. (۶) کله چې زه په دې سوچ وکړم نو خفه شم، او زما په بدن لږزان

راشی. (۷) بدعمله خلق ولې ژوندی وی، او پوخ عُمر ته ورسېږی او طاقتور شی؟ (۸) د

هغوی بچی د هغوی په وړاندې ودان شی، او د هغوی نمسی د هغوی په موجودگی کښې آباد شی. (۹) د هغوی کورونه د یرې نه بچ وی، او خُدائِ پاک هغوی له سزا نه ورکوی.

(۱۰) د هغوی غویې په مال کولو کښې هیڅکله نه ناکامه کړی، د هغوی غوا بچی راوړی

او یو هم نه ضائع کوی. (۱۱) د هغوی ماشومان د رمو په شان گرځی، او د هغوی بچی د

خوشحالی نه گډیږی. (۱۲) هغوی د تمبل او د رباب سره سندرې وائی، او د شپېلی د

آواز سره خوشحالی کوی. (۱۳) هغوی په مالدارۍ کښې وخت تېروی، او په خبر سره

قبر ته ځی. (۱۴) هغوی خُدائِ پاک ته وائی چې مونږ پرېږده. زمونږ زړه نه غواړی چې

ستا تابعداری وکړو. (۱۵) قادر خُدائِ څوک دے، چې مونږ د هغه خدمت وکړو؟ او مونږ

ته به څه فائده راوړسېږی چې مونږ هغه ته سوال وکړو؟ (۱۶) خو هغوی په خپل محنت

سره نه دی مالداره شوی، د بدعمله کسانو مشوره ما ته منظوره نه ده. (۱۷) د بدعمله

خلقو پیوه څو ځلې مړه کړې شوې وه؟ او څو ځلې په هغوی باندې تباهی راغلې وه.

خُدائِ پاک څو ځلې په خپله غصه کښې سزا ورکوی؟ (۱۸) هغوی څو ځلې د هوا په

مخکښې د خسنی په شان شول، او څو ځلې د بوسو په شان طوفان یوړل؟ (۱۹) ته وائی

چې، خدای پاک د هغوی په وجه د هغوی بچو له سزا ورکوی. نو دا سزا دې هم هغوی له ورکړې شي، چې پته ورته ولگي. (۲۰) هغوی دې په خپلو سترگو خپله تباہی وگوري، او د قادر خدای غصه دې تېره کړي. (۲۱) دا ځکه چې کله هغوی مړه شي نو دا فکر به ورسره نه وي چې په خاندان يې څه کيږي. (۲۲) څوک خدای پاک ته بشودنه کولې شي، هغه خدای پاک ته چې د غټو مرتبو لرونکو خلقو هم عدالت کوي؟ (۲۳) څوک چې بڼه په مالدارۍ کښې مړ شي، هغه په آرام او حفاظت کښې وي، (۲۴) هغوی بڼه صحتمند وي، او بڼه غټ او تکړه وي. (۲۵) بل کس په سخته غریبۍ کښې مړ شي، او هيڅکله يې بڼه ورځ نه وي ليدلې. (۲۶) هغوی ټول يو شان مري او په خاورو کښې بنځيږي، او هغوی ټول د چينجو خوراک شي. (۲۷) گوره، ما ته ستا د سوچونو پته ده، او ما ته زما خلاف ستا د منصوبو پته ده. (۲۸) ته به ما ته د مالدارو او بدعمله خلقو په حقله ووائی، د چا کورونه چې د هغوی د گناهونو په وجه تباہ شوي دي. (۲۹) خو تاسو هلته د موجودو خلقو نه تپوس ونه کړو، او د هغوی گواهی مو ونه منله. (۳۰) چې بدعمله کسان د مصیبت په وخت کښې خلاص شي، او د قهر په ورځ بچ کيږي. (۳۱) څوک شته چې مخامخ ورباندې تنقيد وکړي، او چې د خپل عمل بدله ورکړي؟ (۳۲) کله چې هغوی قبرستان ته يوړلې شي، نو خلق به د هغوی د قبر خيال ساتي. (۳۳) زرگونه کسان د هغوی په جنازه کښې شريک شي، او د عزت سره خاورو ته وسپارلې شي. (۳۴) نو بيا به ته ما له په تشو خبرو باندې څنگه تسلي راکړې؟ ستا هر يو جواب د دروغو نه پک دے.

د اليفز وينا

۲۲ (۱) بيا تيمانی اليفز جواب ورکړو، (۲) ”بنی آدم خدای پاک له څه فائده ورکولې شي؟ د ټولو نه هوښيار کس هم د هغه مدد کولې شي څه؟ (۳) د قادر خدای دپاره به څه خوشحالی وي که ته صادق شي، که ته خپل عملونه صفا کړې نو هغه له به

خه فائده ورکړی؟ (۴) چې ته پرهیزگار یې نو ځکه هغه په تا الزام لگوی او ولې ستا خلاف د عدالت نه کار اخلي خه؟ (۵) نه، هغه وجه ده چې ستا بدعملی زیاته ده او ستا د گناهونو ختمېدل نشته. (۶) لکه چې تا د خپلو وروڼو نه د قرض پېسې په زور اخستې دی، او تا د هغوئ نه جامې ویستې دی او برېښدې پرېښی دی. (۷) تا ترو کسانو له اوبه نه دی ورکړې، او تا د نهرو کسانو نه روټی ایساره کړې ده. (۸) تا د خپل طاقت او حیثیت نه کار واخستلو او په ټول ملک دې قبضه وکړه. (۹) تا کونډې تش لاس لېرلې دی، او یتیمان دې ناامیده کړی دی. (۱۰) نو په دې وجه ستا نه گېرچاپېره دامونه دی، او یوه ناڅاپه یره به په تا باندې غالبه شی، (۱۱) یا یوه داسې تیاره چې ته نور هیڅ نه شي لیدلې، د اوبو یو سېلاب به تا پټ کړی. (۱۲) پاس په آسمانونو کېښې خدای پاک نشته خه؟ پاس ستوری وگوره چې څومره اوچت دی. (۱۳) نو دا ځکه ته وائی چې ته خه کوې نو خدای پاک ته پته نه لگی، هغه په توره ورېځ کېښې پټ دے نو هغه څنگه عدالت کولې شي؟ (۱۴) تکه توره ورېځ د هغه نه تاو شی نو هغه کتل نه شي کولې، او هغه په عرش باندې مزل کوی. (۱۵) ته به په هغه زړو لارو ځې خه، چې په کومو باندې بدعمله کسان تلل؟ (۱۶) د هغوئ دوران راتلو نه مخکېښې سېلاب هغوئ لاهو کړل. (۱۷) هغوئ خدای پاک ته وئیلی وؤ چې زمونږ نه قلاز شه، او داسې یقین یې لرلو چې قادر خدای د هغوئ هیڅ هم نه شي کولې. (۱۸) خو بیا هم هغه خدای پاک وو چې دوی یې مالداره کړل، نو ځکه زه د بدعمله خلقو په خیالونو هیڅ غرض نه ساتم. (۱۹) صادقان د بدعمله تباهی گوری او خوشحالیږی، خو بې گناه کسان دوی پورې خندا کوی. (۲۰) وائی چې زمونږ دشمنان څنگه تباه شوی دی، او چې د هغوئ خه پاتې وؤ هغه اور تباه کړی دی. (۲۱) خدای پاک ته خپل ځان حواله کړی، او د هغه سره روغه وکړی، او ستاسو هر کار به سم وی. (۲۲) د هغه په تعلیماتو عمل کوئ، او د هغه خبرې زړه ته کوزې کړی. (۲۳) که تاسو قادر خدای ته راوایس شی، نو تاسو به په خپل ځای باندې بیا ولگی، که تاسو د خپل ژوند نه بدی وباسی، (۲۴) که تاسو سره زر خاورې وگنئ، او د اوفیر سوچه سره زر د سیند د کانو په شان وگنئ، (۲۵) نو بیا قادر خدای په خپله ستاسو د سرو زرو په

شان دے او هغه ستاسو قيمتي سپين زر دے. (۲۶) نو بيا به تاسو د قادر خُداي سره خوشحاله اوسئ، او د زړه نه به هغه سره ملاقات كولے شئ. (۲۷) نو تاسو به هغه ته سوال وكړئ او هغه به ستاسو سوال قبول كړي، او تاسو به خپل قسمونه پوره كړئ. (۲۸) تاسو به په هر كار كښې كامياب يئ، او ستاسو لار به روښانه وي. (۲۹) كله چې خُداي پاك خلق كمزوري كړي نو ته وائي دا خُكه چې هغوي مغروره وُو، خو په اصل كښې خُداي پاك خلق په دې طريقې سره بچ كوي. (۳۰) خُكه چې خُداي پاك بې گناه خلق بچ كوي، كه چرې ته بې گناه يې نو هغه به تا هم بچ كړي.

د حضرت ايو ب جواب

۲۳ (۱) بيا ايو ب جواب وركړو، (۲) ”زما شكاييت په دې وخت كښې هم سخت دے، زه سلگي وهم او خُداي پاك بيا هم ما له سزا راكوي. (۳) كاش چې ما هغه موندلے شوے، نو زه به د هغه دربار ته تلے وم. (۴) زه به خپله مسئله هغه ته وړاندې كړم، او د هغه په حضور كښې به ټول عرضونه پېش كړم. (۵) چې هغه ما له خه جواب راكوي نو زه به ورته غوړ ونيسم، او چې خه راته وائي په هغې باندې به ځان پوهه كړم. (۶) د دومره لوي طاقت سره به هغه زما مخالفت كوي خه؟ خو نه داسې نه ده، هغه به زما خبره په توجو سره واورى. (۷) يو نېك سرے د هغه سره د خبرو كولو حق لري، او زما قاضي خُداي پاك به مې د تل دپاره بې گناه وگرځوي. (۸) گوره چې زه مخكښې ورشم نو هلته هم نه وي او كه شاته لار شم نو هلته هم نه وي، (۹) نه يې په بني طرف موندے شم او نه يې په گس طرف موندے شم. (۱۰) خو هغه ته د هغې لارې پته ده چې كومه ما اختيار كړې ده، او كله چې هغه ما آزمائي نو زه به د سرو زرو په شان صفا يم. (۱۱) زه د هغه په نقش قدم روان وم، او زه هيڅكله د هغه د لارې نه نه يم اوړېدلے. (۱۲) زه تل د هغه په حُكومونو عمل كوم، ما د هغه كلام د خپل ضروري خوراك نه هم زيات قيمتي گڼلے دے. (۱۳) خو هغه بدلېدونكے نه دے، نو د هغه فېصله څوك

بدلولے شی؟ چې د هغه څه رضا وی نو هم هغه کوی. (۱۴) هغه چې زما دپاره کومه منصوبه لری نو هغه به پوره کوی، او هغه زما دپاره پیرې منصوبې لری. (۱۵) نو په دې وجه زه د هغه په حضور کښې یرېزم، کله چې زه په دې سوچ کوم نو په یره کښې راگېر شم. (۱۶) خدای پاک زه بې زړه کړې یم، او قادر خدای زه پرولې یم، (۱۷) خو زه په تیاره کښې راگېر یم، او تکه توره تیاره زما نه راتاو ده.

د حضرت ایوب په دنیا کښې د ظلم شکایت کول

۲۴ (۱) قادر خدای د عدالت دپاره وخت ولې نه مقرروی؟ او د خدای پاک منونکی دا ولې نه گوری چې هغه د گناهکارانو عدالت کوی؟ (۲) بدعمله کسان د حد د پولې کانه لری کوی، هغوی څاروی پټ کړی او د خپلو رمو سره یې څروی. (۳) هغوی د یتیم خر بوځی، او هغوی د کونډې غوی په ضمانت کښې بوځی. (۴) هغوی ضرورتمند د سرک نه دیکه کوی، او غریبانان دې ته مجبوروی چې ځان پټ کړی. (۵) غریبانان لکه د ځنگلی خرونو په شان په صحرا کښې خوراک لټوی، هغوی د خپلو بچو دپاره په بل ځای کښې خوراک نه شی پیدا کولای. (۶) هغوی پردې پټې ربی او هغوی د بدعمله خلقو د انگورو په باغونو کښې پاتې شوی انگور راټولوی. (۷) په یخنی کښې هغوی ټوله شپه بریند پراته وی، او په ځان اچولو دپاره ورسره هیڅ هم نه وی. (۸) هغوی په غرونو کښې په بارانونو سره لامده وی، او په کانیو کښې پناه اخلی. (۹) بدعمله خلق د کونډې ماشوم د تی نه په زور لری کوی، او د غریب ماشوم په ضمانت کښې یوسی. (۱۰) غریبانان د جامو نه بغېر بریند گرځی، او په نهرو کولمو د خلقو ربلې شوی گېډی اوړی، (۱۱) د زیتونو د ونو نه تېل وباسی خو د څکلو اجازت ورته نه وی، هغوی انگور نچوړوی خو په خپله تری وی. (۱۲) چې څوک مری د هغوی فریادونه په ښار کښې اورېدې شی، او مالدار خلق چې غریبانانو سره کوم ظلم زیاتې کوی نو خدای پاک ورته هیڅ توجو نه ورکوی. (۱۳) هلته هغه څوک دی کوم چې د رڼا خلاف

بغاوت کوی، او هغوی د دې روښانه لارې نه خبر نه دی نو ځکه هغوی بې لارې شی. (۱۴)

قاتل سحر وختی راپاڅی چې غریب او ضرورتمند ووژنی، او په تیاره کښې غلا کوی. (۱۵)

زناکار هم د تیاری په انتظار کښې وی، خیال یې دا وی چې د هیچا به په ما باندې نظر نه وی، او هغه مخ پټوی چې څوک مې ونه پېژنی. (۱۶)

د شپې په وخت کښې غله د کورونو کنډرې کوی، او د ورځې خوبونه کوی، او ریا ته نه راوځی. (۱۷)

ځکه چې توره شپه د هغوی دپاره سحر دے، او هغوی د تورې تیاری د یرې سره عادت دی. (۱۸)

هغوی د اوبو په سر د زگ په شان فانی وی، د هغوی په زمکه لعنت وئیلے شوے دے نو په دې وجه خلق د انگورو باغونو ته نه ځی. (۱۹)

قبر گناه گار داسې غیبوی لکه چې اوچ کالی او گرمی واوره غیبوی. (۲۰)

د هغوی خپله مور به هغوی هېر کړی، او چینجو ته به هغوی خواږه ښکاره شی، او نور به څوک هغوی نه یادوی، نو بدعمله خلق داسې راپرېوځی لکه چې په طوفان کښې ونه راپرېوځی. (۲۱)

هغوی د بې اولاده مور سره ټگی کوی، او د کونډې سره ښه نه کوی. (۲۲)

خو خدای پاک طاقتور خلق د خپل قوت سره بریاد کړی، کېدے شی چې هغوی د لږ وخت دپاره کامیاب شی خو د هغوی ژوند څه اعتباری نه وی. (۲۳)

کېدے شی چې هغه ورله امن ورکړی چې په حفاظت سره ژوند تېروی، خو هغوی د خدای پاک د نظر لاندې وی. (۲۴)

د لږ وخت دپاره بدعمله مالداره وی، خو هغوی بیا د وایسو په شان اوچ شی، هغوی د فصل د سرونو په شان پرې کړے شی. (۲۵)

که داسې نه وی نو څوک به ما دروغژن ثابت کړی، او چې ښکاره کړی چې زه څه وایم نو هغه تشې خبرې دی؟“

د بِلداد وېنا

۲۵ (۱) بیا شوحی بِلداد جواب ورکړو، (۲) ”اختیار او یره د خدای پاک سره دی، هغه په آسمانی بادشاهی کښې امن قائموی. (۳) د هغه آسمانی لښکر څوک شمارلے شی؟ د هغه ریا په چا باندې نه ځلیري؟ (۴) نو بنی آدم د خدای پاک په مخکښې څنگه

صادق کېدے شی؟ څوک چې د مور نه پیدا شوے وی نو هغه کس څنگه صفا کېدے شی؟ (۵) گوره، د هغه په وړاندې ځلېدونکی سپورمی او ستوری هیڅ هم نه دی. (۶) نو بیا انسان څه څیز دے یو مېرے که یا یو چینجے؟ د خدای پاک په نظر کېښي د یو انسان څه اهمیت دے؟“

د حضرت ایوب جواب

۲۶

(۱) بیا ایوب جواب ورکړو، (۲) ”تا د هغه چا مدد څنگه وکړو چې هیڅ طاقت یې نه وو. تا هغه کس څنگه بچ کړو چې هیڅ زور یې نه وو. (۳) تا یو کم عقل کس له څنگه مشوره ورکړه، او نصیحت دې ورته وکړو. (۴) ستا څه خیال دے چې څوک به ستا خبرې اوری، او تا ته دا خبرې چا بشودلی دی؟“ (۵) ”د زمکې لاندې په اوبو کېښي د مړو روحونه لږزیږی. (۶) د مړو دنیا خدای پاک ته ښکاره ده، او د تباهی خای پت نه دے. (۷) خدای پاک آسمان خور کړے دے، او زمکه یې بغېر د څه څیز نه راخوړنده کړې ده. (۸) هغه اوبه په خپله ټینگه وریځ کېښي راغونډوی، او وریځ د دروند والی په وجه نه شلېږی. (۹) هغه د سپورمی مخ پټوی، او په دې باندې د هغه وریځې خوږې شی. (۱۰) هغه د اوبو د پاسه د آسمان لمن جوړه کړه، هغه د رڼا او تیارې په مینځ کېښي حد مقرر کړو. (۱۱) د آسمان بنیادونه ولږزیږی، او دا د هغه په رټنه باندې ودرزیږی. (۱۲) د خپل طاقت په ذریعه هغه سمندر قلار کړو، او د خپلې پوهې په ذریعه یې سمندری بلا تباہ کړه. (۱۳) د هغه د ساه په ذریعه آسمان ښائسته شو، او د هغه لاس تښتېدونکي بلا وشلوله. (۱۴) دا د هغه د طاقت معمولی کارنامې دی، دا د یو معمولی آواز په شان دے چې مونږ اورېدلے وی. خو داسې څوک شته چې ورته د هغه د دروند آواز د زور پته لگی؟“

۱) ایوب خپله خبره جاری وساتله، ۲) ”زه په ژوندی خدای پاک قسم خورم، چا چې زما حقونه اخستی دی، او هغه قادر خدای چا چې زما ژوند تریخ کړی دے، ۳) چې ترڅو پورې زه ژوندی يم او چې د خدای پاک روح په ما کښې وی، ۴) نو زما ژبه به غلطې خبرې ونه کړی، او زما ژبه به دروغ ونه وائی. ۵) زه به هیڅکله دا ونه وایم چې ته په حقه یې، ترڅو پورې چې مړ شوی نه يم نو صداقت به ما کښې وی. ۶) زه به دا دعویٰ هیڅکله پرې نه ېدم چې زه بې گناه يم، ځکه چې ټول عمر زما ضمیر صفا دے. ۷) څوک چې زما مخالفت کوی یا ما سره جگړې کوی نو هغوی ته دې د گناهگارو او بدعملو په شان سزا ملاو شی. ۸) ځکه چې د خدای نه د منکرو خلقو امید به څه وی چې کله هغوی د ژوند نه لاس ووينځی، کله چې خدای پاک د هغوی نه ژوند واخلي؟ ۹) چې کله مصیبت په هغوی باندې راشی نو خدای پاک به د هغوی ژړا ووری څه؟ ۱۰) هغوی به د قادر خدای سره خوشحاله شی څه؟ هغوی به هر وخت خدای پاک ته آواز کولې شی څه؟ ۱۱) زه به تا ته د خدای پاک د طاقت په حقله ښودنه وکړم، څه چې د قادر خدای سره وی نو زه به هغه نه پټوم. ۱۲) تاسو دا هر څه په خپله لیدلی دی، خو بیا هم تاسو ما ته دا فضول خبرې کوئ؟“ ۱۳) ”دا د خدای پاک سره د بدعمله کسانو برخه ده، او دا هغه میراث دے چې ظالمانو ته د قادر خدای د طرف نه ملاوېږی، ۱۴) که د هغوی اولاد ډېر هم وی، خو د هغوی بچی به په جنگ کښې او د لوږې نه مړه شی. ۱۵) څوک چې پاتې وی نو هغوی به په ویا مړه شی، او د هغوی کونډې به هم په هغوی باندې ژړا ونه کړی. ۱۶) هغوی سره سپین زر د خاورو نه زیات دی، او بې حسابې ورسره دی، ۱۷) هغوی به دا رایوځای کړی، خو نېکان به دا واغوندی، او بې گناه کسان به سپین زر په خپلو کښې تقسیم کړی. ۱۸) بدعمله کسان خپل کورونه د جالو په شان داسې کمزوری جوړوی، لکه چې څوکیداران څپر جوړوی. ۱۹) هغوی به د دولت سره ځملي، خو چې سترگې وغړوی، نو مال به یې ختم وی. ۲۰) یره د سېلاب په شان په هغوی باندې غالبه شی، او د شپې طوفان یې یوسی. ۲۱) د

نمرخاتہ طرف هوا هغوی اوچت کری او هغوی ختم شی، او دا هوا پی په مخه یوسی. (۲۲) دا په بی رحمی سره په هغوی باندې راوغورزیږی، اگر چې هغوی د تبتېدو پوره کوشش کوی. (۲۳) هوا په هغوی پسې داسې شور جوړوی لکه چې سرے په چا پورې خندا کوی.

د عقل او حکمت په حقله د حضرت ایوب بیان

۲۸ (۱) ”بې شکه چې د سپینو زرو یو کان وی، او د سرو زرو د صفا کولو دپاره یو ځای وی. (۲) اوسپنه د زمکې نه راویستلې شی، او د کانیو نه ویلې شوې تانبه راوځی. (۳) انسان په تیاره کبني رڼا ځلوی، او د دنیا آخری حد معلوموی، او د زمکې لاندې په تیاره کبني قیمتی کانی لټوی. (۴) هغوی د انسان د اوسېدو نه لرې په زمکه کبني سورنگونه جوړوی، هغوی په کان کبني په پرو باندې کوزیږی او خېژی. (۵) په دې زمکه پاس خوراک لوئیږی خو دا زمکه لاندې داسې ده لکه د اور. (۶) د دې زمکې په کانیو کبني نیلم شته، او د دې په خاوره کبني سره زر پراته دی. (۷) د هغه خزانی لار یو بنکاری مارغه ته هم نه ده معلومه، او نه باز هغه لیدلې ده. (۸) ځنگلی ځناورو په هغې باندې قدم نه دے اېښی، او زمرے په هغې باندې تېر شوے نه دے. (۹) بنی آدم په سختو کانیو کبني کار کوی، او د غرونو بېخونه اړوی. (۱۰) هغوی په کانیو کبني سورنگونه جوړوی، او هغوی قیمتی کانی پیدا کوی. (۱۱) هغوی د دریابونو بېخونه لټوی، او هغوی پټ څیزونه رڼا ته راویاسی. (۱۲) خو هغوی ته پته نشته چې حکمت به چرته ملاویږی؟ او د پوهې ځای چرته دے؟ (۱۳) بنی آدم د دې د قیمت نه خبر نه دے، او دا په دې دنیا کبني نه ملاویږی. (۱۴) سمندر وائی چې دا په ما کبني نشته، او دریاب وائی چې دا په ما کبني نشته. (۱۵) نه دا په سپینو زرو اخستلې شی، او نه دا په سرو زرو اخستلې شی. (۱۶) د اوفیر سره زر د دې قیمت نه شی پوره کولے، نه یې اونیक्स کانی او نه یې نیلم کانی پوره کولے شی. (۱۷) سره زر او قیمتی کانی د حکمت برابر نه شی

کېدے، او نه دا د سوچه سرو زرو په کالو باندې بدلولې شی. (۱۸) مرجان او بلور غمی هیڅ هم نه دی، د حکمت قیمت د ملغرو نه اوچت دی. (۱۹) د ایتھوپیا طوپاز د دې برابر نه دی، او نه سوچه سره زر د دې قیمت پوره کولې شی. (۲۰) نو بیا حکمت د کوم خائ نه راځي؟ او د پوهې مقام چرته دی؟ (۲۱) دا د ټول مخلوق د سترگو نه پناه دی، او د هوا د مارغانو نه پټ دی. (۲۲) په عالم ارواح کېنې صرف د دې افواه اورېدلې شوې ده. (۲۳) صرف خدای پاک د حکمت په طریقہ پوهه دی، او هغه ته د دې د مقام پته ده. (۲۴) ځکه چې هغه ټولې دنیا ته گوري، او هغه د آسمانونو لاندې هر یو څیز وینی. (۲۵) کله چې هغه هوا ته طاقت ورکړو، او په ورځو کېنې یې باران کېښودو، (۲۶) کله چې هغه د باران دپاره اصول مقرر کړل، او د تندر دپاره یې یوه لاره مقررہ کړه، (۲۷) بیا هغه حکمت ولیدو او د دې اندازه یې واخستله، هغه دا تیار کړو او ښه یې وکتلو. (۲۸) او هغه بنیادمو ته وفرمائیل، چې د مالک خدای نه یره کېنې حکمت دی، او بدعمری پرېښودل عقلمندی ده.“

د حضرت ایوب خپله صفائی پېش کول

۲۹ (۱) ایوب خپله خبره بیا شروع کړه او وې فرمائیل، (۲) ”کاش چې تېر عمر زما بیا راغلې وې، چې په کوم وخت کېنې د خدای پاک په ما باندې نظر وو، (۳) هغه ما ته رڼا کړه کله چې زه په تیاره کېنې ګرځېدم. (۴) کله چې زه په ځوانۍ کېنې وم، او د خدای پاک د دوستۍ نظر زما په کور باندې وو، (۵) کله چې قادر خدای زما مل وو، او زما بچی زما نه ګېرچاپېره تاو و، (۶) کله چې ما کره پئ ډېر تېر و، او ما کره تېل د نېرونو په شان بهېدل. (۷) کله چې زه د ښار دروازې ته تلم، او د جرگې په خائ کېنې به د عزتمندو مشرانو سره کېښناستم، (۸) نو ځوانان به پاڅېدل او لا به ړل، او بوډاگان به اوچت شول او ویه درېدل، (۹) مشران خلق به چپ شول، او په خپلو ځلو به یې لاسونه کېښودل. (۱۰) د خانانو آوازونه به غلی شول، او د هغوی د خولې نه به یوه خبره

هم نه و تله. (۱۱) هر چا به چې زما په حقله اورېدل نو هغوی به زما صفت کولو. چې هر چا به زه لیدلم نو هغوی به زما بڼه وئیل. (۱۲) کله به چې غریبانو څه غوښتل نو ما به یې مدد کولو، او د حاجتمندو یتیمانانو مرسته به مې کوله. (۱۳) چې څوک به سخت غمژن ؤو نو هغوی به زما بڼه وئیل، او زما په وجه به کونډو د خوشحالی سندرې وئیلې. (۱۴) ما د صداقت هر یو کار کولو، انصاف او صداقت د یوې چوغې او د پټکي په شان وو. (۱۵) زه د ړندو دپاره سترگې وم، او د گوډیانو دپاره پښې وم. (۱۶) زه د ضرورتمندو د پلار په شان وم، او د مسافرو مرسته به مې کوله. (۱۷) ما د ظالمانو ژامنې ماتې کړې، او د هغوی نه مې مظلومان خلاص کړل. (۱۸) زما خیال دا وو چې پېر عمر به ژوندی يم او په آرام سره به په کور کښې مړ شم. (۱۹) زه د داسې ونې په شان وم چې جرړې یې اوبو ته رسېدلې وې او څانگې یې ټوله شپه په پرځه لامدې وې. (۲۰) خلقو به هر وخت زما صفت کولو او زما په مټو به لا هم زور زیاتېدو. (۲۱) هر چا به زما نصیحت اورېدو، او په خاموشۍ سره به زما د خبرې په انتظار کښې ناست ؤو. (۲۲) کله چې ما خبرې وکړې نو هغوی بیا څه ونه وئیل، او زما خبرې په هغوی لکه د شاتو لگېدې. (۲۳) هغوی زما د خبرو داسې انتظار کولو لکه چې د باران انتظار کوی، په هغوی باندې زما خبرې د سپرلی د باران په شان لگېدې. (۲۴) کله چې هغوی بې حوصلې ؤو نو ما د هغوی د پانگېرته کوله، او زما په وجه د هغوی حوصله مضبوطه شوه. (۲۵) ما د مشر په شان هغوی ته وښودل چې څه به کوی، زه د لښکر د بادشاه په شان د هغوی سره اوسېدم، او غمژنو له مې تسلی ورکوله.

۳۰ (۱) اوس زما نه کشران هم په ما پورې خندا کوی، او دا هغه کشران دی چې د چا پلاران هم زما د رمو د سپو برابر نه وو. (۲) د هغوی طاقت به ما له څه فائده راکړی؟ د هغوی ټول زور ختم شوې دے. (۳) هغوی دومره غریبانان او اوږی ؤو چې د شپې به یې په صحرا کښې د بوټو جرړې خوړلې. (۴) هغوی د صحرا نه بوټی راویستی دی او خوړلی یې دی، د هغوی خوراک د جاپو بوټو جرړې دی. (۵) هغوی د

معاشري نه شرلي شوي دي، او خلق په هغوي پسي داسي چغي وهي لکه چي دوي غله وي. (۶) هغوي د اوچو شوو دريابونو په مبدانونو کبني ژوند تېروي، او د زمکي په غارونو او گتو کبني اوسيري. (۷) هغوي د غنو بوټو لاندي غوريږي، او د جاپو بوټو لاندي به راغونديږي. (۸) هغوي بي غېرته او بي اصله دي، او د ملک نه شرلي شوي دي. (۹) او اوس هغوي په ما پورې په سندرو کبني خندا کوي، زه د هغوي په سندرو کبني سپک يادېرم. (۱۰) هغوي زما نه نفرت کوي او هغوي ما سره هيڅ تعلق نه لري، او ښه په زړه ورتيا زما په مخ توکاني توکي. (۱۱) ځکه چي خدائي پاک زه کمزوري او عاجز کړي يم، نو ځکه هغوي زما ادب نه کوي. (۱۲) زما په مخکبني خلق راپاڅي او ومي غورزوي او زما په لار کبني دامونه اچوي. (۱۳) هغوي زما لار بندوي، او هغوي زما د تباه کولو دپاره هر څه کوي، هغوي ته پته ده چي زما د تپوس کولو والا څوک نشته. (۱۴) هغوي په ما باندې د هر طرف نه راشي، کله چي زه لاندي يم نو هغوي په ما باندې راتوپ کړي. (۱۵) اوس زه په يره کبني اوسېرم، او زما عزت هوا اوږي دې، او زما مال دولت د وريځو په شان فنا شوي دې. (۱۶) او اوس زما روح زما نه وتلي دې، او د مصيبت په وخت کبني راگېر يم. (۱۷) شپه زما د هډوکو دپاره د دردونو سبب گرځي، او چي کوم درد ما خوري په هغي کبني هيڅ کمه نه راځي. (۱۸) خپل زورور لاس سره خدائي پاک زما جامي نيولي دي، هغه زه زما د چوغي د غاږي نه نيولي يم. (۱۹) هغه زه خپو ته غورزولي يم، او زه د خاورو او ايرو په شان شوي يم. (۲۰) زه تا ته فرياد کوم او ته زما فرياد نه اورې، زه ستا په وړاندې ودرېرم خو ته ما ته گورې قدرې هم نه. (۲۱) تا ما سره زياتي شروع کړي دې، او د خپل طاقت سره ما له تکليف راکوې. (۲۲) تا زه په هوا باندې اوچت کړي يم، او په طوفان کبني دې تباه کړي يم. (۲۳) ما ته پته ده چي ته به ما مرگ له بوځي، هغه کور ته کوم چي د ټولو ژوندو دپاره تيار شوي دې. (۲۴) څوک د ضرورتمندو خلاف کار نه کوي، کله چي په يو مصيبت کبني هغوي د مدد دپاره چغي وهي. (۲۵) څوک چي په تکليف کبني وُو ولي ما د هغوي دپاره ژړا ونه کړه څه؟ او زما زړه په غريبانانو باندې خفه نه وو څه؟ (۲۶) خو کله چي ما د ښه والي لټون

وکړو، نو بدوالی راغلو، او کله چې ما د رڼا انتظار وکړو، نو تیاره راغله. (۲۷) زما زړه
 بې قراره او په تکلیف دے، او سخت وخت په ما باندې راغلی دے. (۲۸) زه په داسې
 تیاره کښې ګرځم چې رڼا نه وی، زه د خلقو په مخکښې ودرېږم او د مدد دپاره چغې
 وهم. (۲۹) زه د ګیدرانو ورور یم، او د ګونګا ملګری یم. (۳۰) زما څرمن توره شی او
 وغورزیږی، او زما بدن د تېې په وجه سور وی. (۳۱) زما د رباب ساز په ژړا بدل شوې
 دے، او زما د شپېلی آواز د ژړا نه ډک دے.

۳۱

(۱) ما د خپل ځان سره یو لوظ کړې دے چې یوې پېغلې ته به هم په غلط نظر
 باندې نه ګورم. (۲) پاس په آسمان کښې خدای پاک به زما دپاره څه کوی، او په قادر
 خدای کښې به زما میراث څه وی؟ (۳) افت په ګناهګارو خلقو نه راغورزیږی څه، او
 مصیبت په هغه خلقو چې څوک بدعمله وی؟ (۴) زه چې څه هم کوم نو هغه ته پته ده،
 او زما په هر قدم باندې یې نظر دے. (۵) ما کله چا ته دروغ وئیلی دی څه، او یا مې چا
 له دوکه ورکړې ده څه؟ (۶) نو زه دې د انصاف په تله کښې وتللی شم، چې خدای
 پاک ته زما د صداقت پته ولگی. (۷) که زما قدم د هغه د لارې نه اوږدلی وی، او زما
 زړه زما د سترگو په خواهش پسې تلې وی، یا که د څه بل څه ګناه شوی وی، (۸) نو
 ما پرېږده چې څه وګرم او نور یې وخورې، او زما ګرلې فصل دې تباہ شی. (۹) که زه
 د ګاونډی په ښځه باندې مئین شم، او د هغې په دروازه کښې په طمع کښېنم، (۱۰) نو بیا
 دې زما ښځه د نورو دپاره مېچن وکړی، او پرېږده چې نور سړی د هغې سره ځملي.
 (۱۱) ځکه چې دا به د شرم نه ډک کار وی، او دا به د سزا حقدار جرم وی، (۱۲) ځکه
 چې دا به د دوزخ په شان تباہ کوونکې اور وی، او زما به هر څه تباہ کړی. (۱۳) که زما
 وینځې یا غلام ما ته شکایت کړی وی، او ما هغوی سره انصاف نه وی کړی، (۱۴) نو
 بیا زه خدای پاک ته څنگه مخامخ کېدې شم؟ کله چې هغه حساب کتاب کوی نو زه
 څه جواب ورکړم؟ (۱۵) هغه خدای پاک چې زه یې پیدا کړی یم، زما نوکران یې هم پیدا
 کړی دی. (۱۶) ما کله هم د غریبانانو مدد نه دے پرېښی، او نه مې کونډې مایوسه کړې

دی، (۱۷) یا مې په روتې کښې د شومتوب نه کار اخستې وې، او دا مې یتیمانانو له نه
 وې ورکړې (۱۸) ځکه چې د ځوانۍ نه ما د یتیمانانو خیال لکه د یو پلار په شان ساتلې
 دې، او ټول عمر مې په کونډو پام کړې دې. (۱۹) که ما څوک په تکلیف کښې لیدلې
 وې چې جامې یې نه وې، یا دومره غریب وې چې جامې نه شې اخستې، (۲۰) نو ما
 ورله د کپړو دپاره د خپلو گڼو وړو ورکړې ده چې ځان په کښې گرم کړې، او هغوی
 زما شکریه ادا کړې ده. (۲۱) که ما د یتیمانانو خلاف خپل لاس اوچت کړې وې، ځکه
 چې ما ته پته وه چې په عدالت کښې زما ملگری شته دې، (۲۲) نو زما لاسونه دې مات
 شې، او زما د تن نه دې پرې کړې شې. (۲۳) ځکه چې زه د ځدای پاک د مصیبت نه په
 یره کښې وم، او زه د هغه د شان او شوکت په وړاندې نه شوم ودرېدلې. (۲۴) که ما په
 سرو زرو یقین کړې وې، یا مې په سوچه سرو زرو باندې اعتبار کړې وې، (۲۵) که
 ما د خپل مال دولت په وجه خوشحالی کړې وې، یا چې ما سره پېر څه دی، (۲۶) که
 ما په هغه وخت کښې نمر ته کتلې په کوم وخت کښې چې دا ځلېدو، یا مې سپورمې ته
 کتلې چې د شان او شوکت سره روانه وې، (۲۷) او که زما زړه په پټه د دې عبادت
 شروع کړې وې، او د دعا دپاره مې ورته لاسونه اوچت کړې وې، (۲۸) دا به یو غلطی
 وې او قاضیانو به د دې په وجه سزا راکړې وې، ځکه چې زه به د ځدای تعالی مجرم
 وې. (۲۹) که زه د هغه خلقو په تباهی باندې خوشحاله وې چا چې زما نه نفرت کولو،
 یا مې په هغه وخت کښې خوشحالی کولې چې بدعملی په هغوی باندې غالبه شوې وه،
 (۳۰) ما په خپله خوله باندې داسې گناه نه ده کړې چې هغوی ته مې د مرگ بسپرې کړې
 وې. (۳۱) زما په خاندان کښې هر یو کس ته پته ده، چې زما کور ته څوک هم راغلی دی
 نو د هغوی بڼه مېلمستیا شوې ده. (۳۲) ما په پردو خلقو هیڅکله بې غوری نه ده کړې چې
 هغوی په کوڅه کښې شپه تېره کړې، او ما مسافرو ته خپلې دروازې کولاو ساتلې دی.
 (۳۳) که ما خپله گناه د نورو خلقو په شان پټه کړې وې، او غلطی مې په خپل زړه کښې
 پټه ساتلې وې، (۳۴) ځکه چې زه د گڼې نه یا د خلقو د بې عزتۍ نه یرېدلې يم، چې غلې
 پاتې يم او د کور نه نه يم وتلې، (۳۵) نو اې کاش چې ما ته چا غوږ نیولې وې. زه

ليکلی درکوم چي هره يوه خبره رشتيا ده. او قادر خدائ دې زما فرياد واورى، او زما مخالفين دې ليکلي الزام راوړي چي زه پي وگورم. (٣٤) بي شکه زه به په فخر سره د الزام مقابلو وکړم او زه به دا د تاج په شان په سر کړم. (٣٧) زه به هغه له د خپل عمل حساب کتاب ورکړم، او د هغه په حضور کښي به زړور ولاړ يم. (٣٨) که ما هغه زمکه قبضه کړي وي چي کومه زه کرم او دا مې د خپل اصلي مالک نه اخستي وي، (٣٩) که د دې پېداوار ما بغېر د پېسو نه خوړلې وي، او که ما د دې مالکان وژلي وي، (٤٠) نو پرېږده چي د غنمو په خائ ازغي وشي، او د اوريشو په خائ دې گنده وابنه وشي. د ايو ب خبرې ختمې شوې.

د اليهو د حضرت ايو ب ملگري رټل

٣٢ (١١) نو دې درېو کسانو ايو ب له نور جواب ورنه کړو، ځکه چي ايو ب پخپله په خپل خيال کښي پي گناه وو. (١٢) نو بيا د رام د خاندان د بوزي براکيل زوي اليهو غصه شو. هغه ايو ب ته ځکه غصه شو چي ايو ب خپل ځان صحيح گڼلو او په خدائ پاک پي الزام لگولو. (١٣) هغه د ايو ب درېو ملگرو ته هم غصه وو ځکه چي هغوي ايو ب له جواب نه شو ورکولې او داسي بنکارېده چي خدائ پاک په غلظه دې. (١٤) نو اليهو د ايو ب سره د خبرو کولو دپاره د نورو کسانو انتظار کولو، ځکه چي هغوي د هغه نه مشران وو. (١٥) خو چي کله اليهو ته پته ولگېده چي د هغه درېو کسانو سره څه جواب نه وو، نو هغه غصه شو. (١٦) د بوزي براکيل زوي اليهو وويل، ”زه زلمې يم، او ته بويا پي، نو په دې وجه زه یرېدم چي تا د خپلې رايې نه خبر کړم. (١٧) ما وئيل چي مشران دې خبره وکړي، ځکه چي عقل د عمر سره راځي. (١٨) دا د قادر خدائ روح دې چي بنيادم له پوهه ورکوي. (١٩) صرف مشران هوبسيار نه وي، کله کله مشران هم په انصاف باندې نه پوهيږي. (٢٠) نو ځکه زه وایم چي ما ته غور ونيسئ، ما پرېږدئ چي د خپلې رايې اظهار هم وکړم. (٢١) گوره، کله چي تا خبرې کولې نو ما څه نه وئيل، او ما ستا

دليل ته غور نيولو، كله به چې تا سوچ كولو چې څه ووايم. (۱۲) ما تا ته توجو كوله، خو داسې هيڅ څوك نه ؤو چې ايو ب يې غلط ثابت كړي وي، او په تاسو كښې داسې هيڅ څوك نه ؤو چې د هغه د خبرې جواب يې وركړي وي. (۱۳) نو بيا دا مه وايئ چې مونږ ته عقل ملاو شوې دي، پرېږده چې د انسان په ځاى ځدائى پاك هغه له جواب وركړي. (۱۴) ايو ب ما سره نه تاسو سره بحث كولو، خو زه به هغه له ستاسو په شان جواب نه وركوم. (۱۵) تاسو غلى ناست يئ، تاسو سره بل جواب نشته، تاسو يوه خبره هم نه شئ كولې. (۱۶) كله چې تاسو خاموش يئ نو زه به هم خاموش يم؟ ځكه چې تاسو هلته ولاړ يئ او بله يوه خبره هم نه شئ كولې؟ (۱۷) زه به هم خپل جواب وركړم، زه به هم د خپلې رايې اظهار وكړم. (۱۸) ځكه چې ما سره خبرې پېرې دي، په ما كښې چې كوم روح دې هغه ما مجبوروي. (۱۹) كه ما ته د خبرو كولو موقع ملاو نه شئ، نو زما برداشت ختم دې او زه به پرق وچوم. (۲۰) زه به خبرې كوم، چې ما ته آرام ملاو شئ، او زه به جواب دركړم. (۲۱) زه به د هېچا طرفداري نه كوم او زه به د چا چاپلوسى نه كوم. (۲۲) ځكه چې زه په چاپلوسى نه پوهېرم، گڼې زما پېدا كوونكى به زر ختم كړي وم.

د اليهو حضرت ايو ب ته خپله خبره كول

۳۳ (۱) نو اې ايو ب، زما خبرې واوړه، او زه چې څه واييم نو هغې ته متوجو شه. (۲) نو اوس چې ما خبرې شروع كړې، نو پرېږده چې زړه تش كړم. (۳) زما ټولې خبرې سپينې دي، او زه رښتيا رښتيا واييم. (۴) د ځدائى پاك روح زه جوړ كړي يم، او د قادر ځدائى ساه ما له ژوند راكړې دي. (۵) كه تا سره څه جواب وي نو ما له يې راكړه، د خبرې دپاره ځان تيار كړه او په هغې ټينگ ودرېږه. (۶) گوره، زه هم د ځدائى پاك په نظر كښې ستا په شان يم، زه هم د خټې نه جوړ شوې وم. (۷) نو زما نه مه پرېږه، او زه به تا سره زياتې نه كوم. (۸) تا زما په مخكښې خبرې كړې دي، او ما ستا

٩ تہ وائی چي، ”زہ صفا او بی گناه یم، زہ معصوم یم او په ما کبني هيخ غلطي نشته. ١٠ خو خدائ پاک په ما کبني غلطي لټوی، هغه ما خپل دشمن گني، ١١ هغه زما په پښو کبني زولنی اچوی، او زما په هر حرکت يې نظر دے.“ ١٢ خو په دې خبره کبني تہ غلط يې. زہ به تا ته ووايم چي ولې حڪه چي خدائ پاک د انسان نه لوی دے. ١٣ تہ په خدائ پاک باندې الزام ولې لگوي، وائی چي هغه به زما د يوې خبرې جواب هم ونه کړي؟ ١٤ حڪه چي خدائ پاک بار بار کلام کوی، خو خلق دې ته غور نه بردی. ١٥ کله چي بنی آدم په خوب اوده وی او هغه خوب وینی یا رویا وینی، ١٦ نو خدائ پاک به د هغوی غورونه کولاو کړي، او د خبرداری په ذریعه به هغوی یروی، ١٧ هغه يې د بدو عملونو نه راوگرځوی، او د غرور نه يې وساتي. ١٨ هغه يې د مرگ نه بچ کوی، او د مرگ درياب د تېرېدو نه يې بچ کوی. ١٩ خدائ پاک د بیماری په ذریعه د خلقو اصلاح کوی، او د هغوی په بدنونو باندې درد راوولی، ٢٠ نو د هغوی لوړه ختمه شی، او مزېدار خوراک ته يې هم زړه نه کيږي. ٢١ د هغوی بدنونه ویلی شی، او دوه گوتې مخ يې راوځي. ٢٢ هغوی د مرگ په خوله ولاړ وی، او د مرگ فرېشته د هغوی انتظار کوی. ٢٣ خو که د زرگونو فرېستو نه يوه فرېشته راشی او چا ته صحیح لار وښائی نو دا بس دی، ٢٤ او هغه په هغه کس باندې مهربانه شی او ووائی چي، هغه بچ کړه چي قبر ته لاړ نه شی، حڪه چي ما ته د هغه د ژوند قیمت ملاو شوے دے. ٢٥ د هغه بدن دې د ځوانۍ په وجه تازه شی، په هغه دې د ځوانۍ ورځي بیا راشی. ٢٦ بیا هغه خدائ پاک ته سوال وکړي او سوال يې قبول شی، هغه په خوشحالی سره د خدائ پاک حضور ته راشی، او هغه يې بیا یو نېک سرے جوړ کړي. ٢٧ هغه به نورو کسانو ته وائی چي، ما گناه کړې ده، او د نېکۍ په ځای مې بدی کړې ده. او خدائ پاک ما له د هغې سزا نه ده راکړې د څه چي زه لائق وم. ٢٨ خدائ پاک زه د قبر نه بچ کړم، او زما ژوند به په رڼا کبني وی. ٢٩ بې شکه چي دا د خدائ پاک کارونه دی، او د انسان دپاره يې بار بار کوی. ٣٠ هغه يې د قبر نه بچ کوی، او د ژوند په خوند يې پوهوی. ٣١ ايوپه، ما ته توجو شه او ما ته غور ونيسه، تہ خاموش اوسه او زه به خبرې

کوم. (۳۲) کٺ تٺ خٺ وائٺ، نو ووايه، زٺ غواړم چي تا بي گناه ثابت کړم. (۳۳) کٺ داسي نه وي، نو ما ته غوږ ونيسه، خاموش شه او زٺ به تا ته د عقل بشودنه وکړم.

د اليهو په حضرت ايوب باندې اعتراض کول

۳۴ (۱) نو اليهو خپله خبره جاري وساتله او وې وئيل، (۲) ”اے عقلمندو سپرو، زما خبره واورئ، اے هوبسيارانو ما ته غوږ ونيسئ، (۳) ځکه چې غوږونه خبرې داسې معلوموي لکه څنگه چې ژبه د خوراک په خوند پوهيږي. (۴) راځئ چې د دې پته ولگوو چې څه صحيح دي، راځئ چې بسټه څيزونه زده کړو. (۵) ځکه چې ايوب وئيلي دي چې زٺ بي گناه يم، او خدائ پاک زما سره انصاف نه کوي، (۶) زٺ بي گناه يم خو دروغزن گڼلې شم، په ما کبني څه غلطې نشته، خو زما د زخم علاج نشته. (۷) د ايوب په شان څوک شته، چې په چا کبني زره غونډې ادب هم نه وي؟ (۸) چې هغه د بدعملو سره ملگرتيا کوي او د بدمعاشانو سره گرځي. (۹) نو هغه دا هم وئيلي دي چې، ”د خدائ پاک د راضي کولو څه فائده ده.“ (۱۰) نو چې څوک عقل لري نو زما خبره واورئ، هر چا ته پته ده چې خدائ پاک بدی نه کوي، او د قادر خدائ دپاره ممکن نه دي چې هغه غلطی وکړي. (۱۱) ځکه چې هغه د عملونو په مطابق خلقو له بدله ورکوي، او هغه شان سلوک ورسره کوي چې څنگه يې حقدار وي. (۱۲) بې شکه، خدائ پاک به بد عمل نه کوي، او قادر خدائ د هېچا سره بې انصافي نه کوي. (۱۳) هغه له د زمکې اختيار چا ورکړي دے، او دا ټوله دنيا په خپل ځائ چا لگولي ده؟ (۱۴) کٺ خدائ پاک د خلقو نه روح واخلي، او د ژوند ساه ترې نه واخلي، (۱۵) ټول انسانان به ختم شي، او ټول بني آدم به خاورو ته واپس کيږي. (۱۶) کٺ تاسو پوهه لري، نو دا خبره واورئ، زٺ چې څه وایم نو هغې ته غوږ کېږدئ. (۱۷) چې خدائ پاک پخپله انصاف نه کوي نو بيا هغه څنگه دنيا چلولي شي؟ تاسو به هغه لويه هستی رد کوئ څوک چې صادق دے؟ (۱۸) څوک چې بادشاه ته وائی چې تٺ بې کاره يې، او مشر ته وائی چې تٺ بدعمله يې، (۱۹) څوک چې د

حکمرانانو طرفداري نه کوي، او د مالدارو خلقو طرفداري د غريبانانو نه زياته نه کوي،
 ځکه چې ټول هغه پيدا کړي دي. (۲۰) يو کس د شپي اچانک مړ کېدې شي، خدای پاک
 خلق ووهي او هغوی هلاک شي، خدای پاک طاقتور خلق هم په آساني سره وژلې شي.
 (۲۱) ځکه چې د هغه نظر د بني آدم په عمل باندې دې، او هغه د هغوی هر قدم ته گوري.
 (۲۲) داسې تکه توره تياره نشته چرته چې بدعمله خلق خپل ځانونه د هغه نه پټ کړي.
 (۲۳) مونږ وخت نه مقرر و چې کله به د خدای پاک په وړاندې د عدالت دپاره راځو.
 (۲۴) هغه د تپوس نه بغېر طاقتور راگزار کړي، او د هغوی په ځای کېنې نور مقرر کړي.
 (۲۵) هغه د هغوی په کارونو خبر دې، هغه يې په شپه کېنې لري کړي او هغوی تباه شي.
 (۲۶) د هغوی د بدعملې په وجه يې تباه کړي چې د نورو دپاره د عبرت سبب جوړ شي،
 (۲۷) ځکه چې هغوی د هغه د تابعداري نه اوږي، او د هغه په حکمونو باندې عمل نه
 کوي. (۲۸) نو هغوی غريبانان فریاد کولو ته جوړ کړل، چې دا فریاد خدای پاک ته
 ورسېږي. او هغه د ضرورت مندو خلقو فریاد واورېدو، (۲۹) که خدای پاک خاموش وي،
 نو څوک ورباندې اعتراض کولې شي څه؟ کله چې هغه پناه شي، نو څوک يې ليدلې
 شي، که هغه يو کس وي او که قوم وي. (۳۰) نو چې داسې د خدای پاک نه منکر خلق
 حکومت ونه کړي، او چې هغوی خلق دوکه نه کړي. (۳۱) خلق خدای پاک ته ولي نه
 وائي چې، ”مونږ گناه کړې ده، خو مونږ به نوره گناه نه کوو“؟ (۳۲) يا، ”ما چې کومه
 بدعملې کړې وي نو هغه ما ته وښايه، که ما غلطې کړې وي، نو فوراً به يې پرېږدم“؟ (۳۳)
 خدای پاک به ستا د خوښې دپاره خپل انصاف پرېږدي؟ خو تا هغه رد کړې دې. دا
 زما نه بلکې ستا فېصله ده، مونږ ته اوس ووايه چې ستا خيال څه دې؟ (۳۴) چې څوک
 پوهه لري نو هغوی به ما ته ووائي، او هغه عقلمند چې ما ته غوږ ږدي نو هغوی به
 ووائي، (۳۵) ”ايوب د جهالت خبرې کوي، د هغه خبرې د کم عقلتوب نه پکې دي.“ (۳۶)
 ايوب دې عدالت ته راوستلې شي او غټي نه غټه سزا دې ورکړې شي، ځکه چې هغه د
 بدعمله سپري په شان خبرې کوي. (۳۷) ځکه چې هغه د سرکشي سره گناه کوي، هغه
 گستاخ دې، او هغه د خدای پاک خلاف پېرې خبرې کوي.“

د اليهو حضرت ايوب ته د خدائ پاک انصاف وريادول

۳۵

اليهو خپله خبره جاري وساتله او وې وئيل، ﴿۲﴾ ”ستا په خيال دا دعوى به صحيح وي، چې ته وائى چې د خدائ پاک په نظر کښې زه صادق يم، ﴿۳﴾ خو ته بيا هم د هغه نه تپوس کوې چې په دې کښې زما څه گټه ده، او د گناه د نه کولو په وجه ما ته څه فائده ملاو شوې ده؟ ﴿۴﴾ زه به تا او ستا ملگرو له جواب درکړم. ﴿۵﴾ آسمان ته نظر وکړه او وگوره، هغه وريځې وگوره، کومې چې ستا نه اوچتې دي. ﴿۶﴾ که تا گناه کړې وي، نو په خدائ پاک باندې څه اثر پرېوځي؟ او که ته بار بار غلطيانې کوې، نو ته به د هغه څه وکړې؟ ﴿۷﴾ که ته صادق يې، نو دې نه هغه ته څه فائده ده؟ خدائ پاک ته ستا د يو څيز ضرورت هم نشته. ﴿۸﴾ ستا بدعملی صرف ستا په شان بنی آدم باندې اثر کوي، او ستا بڼه عمل هم صرف په نورو بنيادمو اثر کوي. ﴿۹﴾ د ظلمونو د زياتېدو په وجه خلق فرياد کوي، او د زورورو د ظلم په وجه د مدد دپاره چغې وهي. ﴿۱۰﴾ خو هيڅ څوک دا نه وائى چې خدائ پاک زما پيدا کونکې چرته دے؟ څوک چې د غم په وخت هم په خوله باندې سرودونه راولي، ﴿۱۱﴾ هغه مونږ ته د دنيا د ځناورو نه زياته بڼودنه کوي، او مونږ د هوا د مارغانو نه زيات هوبښياروي؟ ﴿۱۲﴾ چې کله بدعمله فرياد کوي، نو خدائ پاک د هغوى د غرور په وجه جواب نه ورکوي. ﴿۱۳﴾ په حقيقت کښې خدائ پاک بې مقصده فرياد نه اوري، او نه قادر خدائ دې ته څه توجو ورکوي. ﴿۱۴﴾ تاسو وايئ چې تاسو خدائ پاک نه وينئ، خو که تاسو لږ صبر وکړئ نو هغه به د انصاف نه کار واخلي. ﴿۱۵﴾ تاسو وايئ چې خدائ پاک په غصه کښې سزا نه ورکوي، او د بدعملی پرواه نه ساتي. ﴿۱۶﴾ ايوبه، ته فضول خبرې کوې، او لکه د يو بې وقوف په شان خبرې کوې.“

د اليهو د خدائ پاک ثناء صفت کول

۳۶

۱) اليهو خپله خبره جاري وساتله او وې وئيل، ۲) ”ما ته لږ صبر وكړئ، نو زه به تاسو ته حقيقت وښايم، ځكه چې زه د خدائ پاک په صفائ كښې څه وئيل غواړم. ۳) زه به د خپل پېر علم نه كار واخلم، چې دا ثابت كړم چې زما خالق د انصاف مالک دى. ۴) په حقيقت كښې زما خبرې غلطې نه دي، څوك چې ستا په وړاندې ولاړ دى هغه د اُستازانو اُستاز دى. ۵) خدائ پاک بې شكه لوى دى او د هيجا نه نفرت نه كوي، داسې يو علم هم نشته چې هغه يې نه لري. ۶) هغه بدعمله خلق ژوندى نه پرېږدى، خو مظلومانو له خپل حق وركوي. ۷) هغه د صادقانو حفاظت كوي، او د بادشاهانو سره يې په تخت كښېنوي او د تل دپاره عزت وركوي. ۸) خو كه خلق په زنجيرونو كښې تړلې شوى وي او د ظلم په تارونو كښې گېر شوى وي، ۹) نو هغه ورته د هغوئ خپل عمل ښائى، او هغه غلطياني ورته ښائى، چې كومې هغوئ په فخر سره كولې. ۱۰) هغه اصولو ته يې پام راگرځوي، او حكم وركوي چې د بدو نه توبه وباسي. ۱۱) كه هغوئ ورته توجو وركړي او د هغه خدمت وكړي، نو هغوئ به په مالدارۍ كښې خپلې ورځې پوره كړي، او په خوشحالي كښې به خپل كالونه پوره كړي. ۱۲) خو كه هغوئ دې ته توجو ورنه كړي، نو هغوئ به په جهالت كښې هلاك شى او د خاورو د لاندې به شى. ۱۳) كوم خلق چې د خدائ پاک نه منكر وي او هر وخت په غصه كښې وي، چې كله هغوئ ته سزا هم ملاويږي نو هغوئ د مدد دپاره دعا نه كوي. ۱۴) هغوئ په خوانۍ كښې مړه شى، او د هغوئ ژوند په زناكارۍ كښې ختم شى. ۱۵) خو هغه مظلومان د ظلم نه بچ كوي، او د مصيبتونو په وخت كښې ورته خپل ځان څرگندوي. ۱۶) ايويه، خدائ پاک دې تا د خطرې نه وياسي، او هغه ځائ ته دې بوځي چرته چې غم نه وي. هغه ستا په دسترخوان باندې ښه ښه خوراكونه كېښودل. ۱۷) خو د نورو بدعملو په شان به پوره سزا تا ته ملاويږي، ته په عدالت او انصاف كښې راگېر يې. ۱۸) خبردار چې رشوت دې دوكه نه كړي، او دولت دې بې لارې نه كړي. ۱۹) ستا

دولت او ستا طاقت ټول به تا د تکلیف نه بچ کړی څه؟ (۲۰) د شپې د راتلو خواهش مه کوه، د هغه وخت چې کله قومونه تباہ کيږي. (۲۱) خبردار، چې د بدعملی طرف ته وانه وړې، خدای پاک ځکه په تکلیف کړې یې چې په بدعملی کښې آخته نه شي. (۲۲) یاد ساته چې د خدای پاک طاقت څومره لوی دے، او هغه د ټولو نه عظیم اُستاز دے. (۲۳) هیڅوک خدای پاک ته دا نه شي وئیلے چې هغه به څه کوی، او څوک ورته وئیلے شي چې تا غلط کار کړې دے؟ (۲۴) څه چې هغه کوی په هغې تل د هغه تعریف کيږي. ته هم د هغه ثناء صفت کوه. (۲۵) ټولو خلقو دې ته کتلی دی، هر یو کس د لرې نه دې ته گوری. (۲۶) بې شکه خدای پاک لوی دے او مونږ د هغه د لویئ اندازه هم نه شو لگولے، د هغه د کالونو شمېر نشته. (۲۷) ځکه چې هغه نمی اوچتوی، او په باران یې بدلوی، (۲۸) هغه وریځې جوړوی او په هر چا باران راوړوی. (۲۹) څوک د وریځو په خوږېدو باندي پوهیږي، او د آسمان په تندر باندي پوهیږي څه؟ (۳۰) گوره، هغه په آسمان کښې برېښنا راوړی خو د سمندر بېخ کښې تیاره وی. (۳۱) ځکه چې د دې په ذریعه هغه په خلقو حکومت کوی، او هغه خلقو له بې حسابو خوراک ورکوی. (۳۲) هغه برېښنا په خپلو لاسونو کښې ساتی، او حکم ورکوی چې نښه ولی. (۳۳) د هغه د تندر آواز داسې وائی، چې هغه غبرتی دے او د گناه خلاف غصه لری.

۳۷

(۱) په دې باندي هم زما زړه درزیږي، او ټوپونه وهی. (۲) واورئ، واورئ، د خدای پاک د تندر آواز واورئ او د غرمبا آواز واورئ چې د هغه د خولې نه راځی. (۳) د ټول آسمان لاندي هغه دا پرق وهی، او د هغه رڼا د دنیا گوټونو ته رسیږي. (۴) بیا د هغه آواز شور جوړ کړی، او د هغه د تندر آوازونه د شان او شوکت سره راشی، کله چې د هغه آواز واورېدے شي نو هغه رڼاگانې نه ایساروی. (۵) خدای پاک د خپل آواز سره زبردست تندر راوړی، هغه داسې لوی کارونه کوی چې مونږ پرې نه پوهیږو. (۶) ځکه چې هغه واورې ته وائی چې په زمکه وورېږه، او باران ته وائی چې وورېږه، (۷) نو هر یو کس خپل کار بس کړی چې د هغه طاقت وگوری. (۸) بیا ځنگلی ځناور خپلو پناه

گهاو ته لاڙ شي او په خپلو غارونو کښې پاتې شي. (۹) د جنوب طرف نه طوفاني هوا راځي، او د شمال طرف نه د سختې هوا نه يخني راځي. (۱۰) د خدائ پاک ساه د اوبو نه واوره جوړوي، او ډېرې اوبه په واوره باندې بدلې شي. (۱۱) هغه وريخ د نيمې نه ډکوي، او په وريخو کښې برېښنا پرقوي، (۱۲) کله چې دا د خدائ پاک په مرضي چلپري نو دا په ټوله دنيا کښې د خدائ پاک هر يو حکم پوره کوي، (۱۳) هغه دا کارونه ځکه کوي چې خلقو ته په کښې تکليف ملاو شي يا که نه ختمېدونکې مينه ورته بنائي. (۱۴) اے ايوېه، دا واوره، ودرېره او د خدائ پاک په دې عجيبه عجيبه کارونو باندې سوچ وکړه. (۱۵) تا ته پته شته څه چې هغه طوفان څنگه قابو کوي، او د خپلې وريخې نه رڼا څنگه پرقوي؟ (۱۶) تا ته پته شته چې وريخې په آسمان کښې څنگه روانې وي، دا د هغه چا عجيبه کارونه دي چې علم يې پوره دے، (۱۷) کله چې تاسو په خپلو جامو کښې سوزئ او د جنوب طرف ته هوا بنده شي او يو څيز هم نه خوځيږي؟ (۱۸) هغه په آسمانونو کښې سترگې برېښوونکې رڼا ځلوي. ولې تاسو هغه شان کولې شي؟ (۱۹) مونږ ته ووايئ چې هغه ته څه ووايو، زمونږ دماغ کار نه کوي چې خپله خبره بيان کړو. (۲۰) خدائ پاک دې خبر شي څه چې زه خبرې کول غواړم، زه داسې ولې وکړم چې د دې په وجه مې تباہ کړي؟ (۲۱) په هغه وخت کښې رڼا ته هيڅ څوک نه شي کتلې کله چې دا په آسمان کښې تکه سپينه وي، په کوم وخت کښې چې هوا وريخ بوځي. (۲۲) د شمال په طرف د سرو زرو جلوه ښکاري، د خدائ پاک نه گېرچاپېره لوي، شان او شوکت تاو دے. (۲۳) مونږ د قادر مطلق خدائ د طاقت تصور نه شو کولې، خو هغه بيا هم د انصاف والا او صادق دے، هغه مونږ نه تباہ کوي. (۲۴) نو په دې وجه بنی آدم د هغه نه یريری، او څوک چې ځان هوبسيار گني نو هغه يې پرواه نه کوي.

د مالک خدائ حضرت ايوب له جواب ورکول

۳۸ (۱) نو مالک خدائ د طوفان نه ايوب له جواب ورکړو، (۲) ”هغه څوک دے

چې بغېر د څه پوهې نه زما د عقل په حقله تپوسونه کوی؟ (۳) نو اوس ټینگ شه، او زما د سوال جواب راکړه. (۴) کله چې ما د زمکې بنياد کېښودو نو ته چرته وې؟ که تا ته دومره پته وی نو ما ته ووايه. (۵) چې دا به څومره غټ وی د دې پته چا لگولی ده؟ او په دې چا د ناپ کړښه رابښکلې ده؟ (۶) د دې بنيادونه په څه باندې ودرېدل، او د دې د گوټ کانيې چا کېښودو؟ (۷) چې کله د سحر ستورو په يو ځای سندرې وئيلې او ټولو فرښتو د خوشحالی نه چغې وهلې. (۸) کله چې سمندر زمکې ته راخلاص شو، نو دا چا قابو کړو؟ (۹) کله چې ما وريخ د دې لباس جوړ کړو، او دا ما په تکه توره تياره کېښې راوغښتلو، (۱۰) او د دې دپاره مې حدونه جوړ کړل، او را ايسار مې کړو چې د حد نه وانه وړی، (۱۱) او ورته مې ووييل چې د دې نه وړاندې به نه راځي، او ستا زورورې چې دې دلته ايسارې شي. (۱۲) تا کله حکم کړې دې چې سحر دې شي، او نمر ته دې وئيلي دی چې د نمرخاته طرف نه راوخېژي؟ (۱۳) تا سحر له حکم ورکړې دې چې په زمکه خور شي، او چې د شپې بدعمله ختمه کړي؟ (۱۴) او بيا زمکه د رڼا د وجې صفا ښکاري، او رنگ يې د رنگدارو جامو په شان شي. (۱۵) رڼا د بدعمله خلقو کارونه بندوي، او هغوی نور ظلم زياتې نه شي کولې. (۱۶) تا هغه چينې ليدلې دی چې سمندر ترې نه جوړېږي، يا تا د دې پوېوالې معلوم کړې دې؟ (۱۷) د مرگ دروازه تا ته ښکاره شوې ده څه؟ يا تا د تکې تورې تيارې دروازې ليدلې دی څه؟ (۱۸) ته د دنيا په لوی والی پوهه شوې يې څه؟ که د دې نه خبر يې نو ما ته ووايه. (۱۹) رڼا د کوم ځای نه راځي، او د تيارې ځای چرته دې، (۲۰) ته دا هر يو خپل خپل کور ته بوتلې شې څه؟ تا ته پته شته چې هغې ته کومه لار تلې ده؟ (۲۱) خو ته خو به د دې هر څه نه خبر يې کنه؟ ځکه چې د دې پېدا کېدو نه وړاندې ته موجود وې، او ته د پېرې مودې يې. (۲۲) ته د واورې گودامونو ته ننوتلې يې څه، يا تا د رلی گودامونه ليدلی دی څه؟ (۲۳) هغه چې ما د مصيبت د وخت دپاره ساتلی دی، او د جنگ جگړې دپاره مې ساتلی دی؟ (۲۴) هغه ځای ته تلې يې څه چرته چې نمر راخېژي، او د کوم ځای نه چې د نمرخاته هوا لگي؟ (۲۵) د دروند باران لارې چا جوړې کړې دی، او د تندر د برېښنا دپاره يې لار صفا کړې

ده، (۲۶) په هغه مُلک باندې څوک باران راوړی چرته چې هیڅ څوک نه اوسپړی، په هغه صحرا باندې، چې هغه د بنیادمو نه خالی وی، (۲۷) چې هغه تږې او اوچه زمکه اوبه کړی، او چې په هغه زمکه باندې وابنه راشنه کړی؟ (۲۸) ولې د باران پلار شته څه، یا پرڅه چا پیدا کړې ده؟ (۲۹) د واورې مور څوک ده؟ او د آسمان یخ له ژوند څوک ورکوی، (۳۰) کومه چې اوبه د کانی په شان سختې کړی، او د سمندر مخ کلک کړی؟ (۳۱) ته عقدِ ثریا ستورو ته لار بنودلې شي، یا جبار ستورې په مینځ بېلولې شي څه؟ (۳۲) ولې ته منطقتُ البروج ستورو ته خپل موسمو نه بنودلې شي، یا ته بناتُ النعش ستوری ته سره د هغې د بچو لار بنودلې شي؟ (۳۳) ته د آسمان په قانون پوهېږې څه؟ یا ته د هغوی قانون په زمکه باندې قائمولې شي څه؟ (۳۴) ولې ته خپل آواز وریځو ته رسولې شي څه، د دې دپاره چې باران ورووی؟ (۳۵) ته برېښنا ځلولې شي څه؟ یا دا پخپله مرضی باندې راغورزولې شي څه؟ (۳۶) خبره په زړه کښې چا اچولې ده، او دماغو له پوهه چا ورکړې ده؟ (۳۷) داسې هوبنیار شته چې وریځې وشمېری؟ یا د آسمان نه باران ورولې شي داسې لکه چې د منگی نه اوبه توی کړې شي، (۳۸) په هغه اوچه زمکه باندې چې د خاورې نه یې لوتې جوړې شوې وی؟ (۳۹) ولې ته د ازمری دپاره ښکار کولې شي، او د وړو زمرو لوږه پوره کولې شي، (۴۰) کله چې هغه په خپلو غارونو کښې پټ وی، یا په بوتو کښې د ښکار په انتظار ناست وی؟ (۴۱) کارغانو دپاره د خوراک بندوبست څوک کوی، کله چې د هغوی بچی خدای پاک ته ژړا کوی، او د خوراک د نشتوالی په وجه سرگردانه گرځي؟

۳۹ (۱) تا ته پته شته چې کله د غره چپلی بچی راوړی؟ ولې ته پرې نظر ساتې چې کله هوسی بچی راوړی؟ (۲) ولې تا ته پته شته چې دا بچی څو میاشتي د هغوی په گېډه وی؟ او تا ته د هغه وخت پته شته څه چې دا به کله پیدا شي (۳) کله چې هغوی د اولاد د پیدا کېدو دپاره کښېنی، او د هغوی بچی پیدا شي؟ (۴) د هغوی بچی تکره شي او په ځنگل کښې لوتیږی، هغوی ترې نه لار شي او واپس ورله نه راځي. (۵) ځنگلی خرونه

چا پرېښې دى چې خوشى لار شى؟ دا چا آزاد پرېښى دى چې گرځى راگرځى؟ (۶) ما
دا په صحرا كښې پرېښى دى، او د مالگې ملك مې وركړې دې چې په كښې اوسېږي.
(۷) هغه د ښار د شور نه نفرت كوي، او خركار ورسره نشته چې په دې باندې آواز
وكړي. (۸) دا غرونو ته ځي چې دا يې د څرن زمكه شى، او هر يو شين بوټى د
خوراك دپاره لټوي. (۹) ولې ځنگلى غوږې به تا پرېږدى چې كار ترېنه واخلي؟ هغه به
ستا په اخور كښې شپه تېره كړي څه؟ (۱۰) ولې ته يو ځنگلى غوږې د يوې دپاره تړلې
شې؟ دا به ستا دپاره يو پټې يوه كړي څه؟ (۱۱) ولې ته د هغې لوى طاقت باندې اعتبار
كولې شې چې هغه به ستا مدد وكړي؟ ته په دې باندې دا يقين كولې شې څه چې دا به
ستا دپاره كار وكړي؟ (۱۲) ته په دې يقين كوې چې دا به واپس راشي، او ستا درمند ته
به گېډى راوړي؟ (۱۳) د شترمرغ وزر ښائسته كولاو خورېږي، خو دا د زانې د وزرو
برابر كېدې خو نه شى. (۱۴) شترمرغ خپلې هگې د دې دپاره په زمكه پرېږدى، چې
گرمي شى، (۱۵) دا فكر نه كوي چې د څه پښې لاندې به راشي، او چې يو ځنگلى ځناور
به يې نرې نرې كړي. (۱۶) دا په خپل بچي باندې داسې ظلم كوي، چې گڼې دا يې خپل
نه وي، او كه مري نو پرواه يې نه ساتي، (۱۷) ځكه چې خدائ پاك د هغې نه عقل
اخستې دې، او هيڅ پوهه يې نه ده وركړې. (۱۸) خو كله چې پاڅى او منډه كړي، نو بيا
څوك چې په آس ناست هم وي د دې نه مخكښې كېدې نه شى. (۱۹) ولې آس له طاقت
تا وركړې دې؟ د هغه په څپ باندې وېښته تا پېدا كړي دى؟ (۲۰) د قحطې مولخانو په
شان د دې ټوپ تا جوړ كړې دې؟ او يا د دې هغه د رعب والا آوازونه تا جوړ كړي دى
څه چې خلق يروي؟ (۲۱) دا په پښه باندې زمكه ټكوي او په خپل طاقت په هغه وخت
خوشحاليږي چې د جنگ دپاره ولېږلې شى. (۲۲) دا يرې پورې خدا كوي او نه
بې حوصلې كيږي، او د ټورې نه نه شاته كيږي. (۲۳) په دې باندې سورلى سره د غشو
تيلې ځلېدونكې نېزه او وړه نېزه هم آواز پېدا كوي. (۲۴) د جوش او د غصې د وجې دا په
تېزې سره ځي، دا د بيگل د غږېدو پورې صبر نه شى كولې. (۲۵) كله چې بيگل
وغږېږي نو آس يو هن آواز وكړي. د لرې ځاى نه هغه له د جنگ بوئ ورځي، د جنگي

مشرانو د تندر په شان آواز او چغې اوری. (۲۶) ولې بابنه ستا د عقل په وجه الوځی، چې خپل وزر خواره کړی او د جنوب طرف ته والوځی؟ (۲۷) باز ستا په حکم بره خېژی او په اوچت ځای خپله جاله جوړوی؟ (۲۸) دا په اوچت گټ باندې اوسپړی او خپل کور جوړوی او د گټ په سر باندې په یو محفوظ ځای کښې شپه تېروی. (۲۹) د هغه ځای نه یې په ښکار باندې نظر وی، او د هغه سترگې ښکار د لرې ځای نه وینی. (۳۰) د دې بچی وینه څښی، او چې په کوم ځای کښې مرداره وی، نو هغه په هغه ځای کښې حاضر وی.

۴۰ (۱) بیا مالک خدای ایوب ته وفرمائیل، (۲) ”ته اوس هم د قادر خدای سره بحث کول غواړې څه؟ څوک چې د خدای پاک سره بحث کوی نو هغه به جواب ورکوی.“

د حضرت ایوب جواب

(۳) بیا ایوب مالک خدای له جواب ورکړو، (۴) ”گوره، زه هیڅ هم نه یم، زه به تا له څه جواب درکړم؟ زه په خپله خوله باندې لاس ېدم. (۵) ما پېر څه وئیلی دی، نور زه څه نه وایم.“ (۶) بیا مالک خدای د طوفان نه ایوب له جواب ورکړو، (۷) ”نو اوس ورته ټینگ شه، زه به ستا نه تپوس وکړم او ته به ما له جواب راکړې. (۸) ولې ته د دې ثابتولو کوشش کوې چې زه بې انصافه یم، او ما غلط وگنې او خپل ځان ته صحیح وواې؟ (۹) ته د خدای پاک په شان تکړه یې څه، ستا آواز د هغه د تندر د آواز په شان کېدې شی؟ (۱۰) که داسې وی نو په رعب داب او شان و شوکت سره خپل ځان سنگار کړه، د عزت او درناوی په جامو باندې خپل ځان پټ کړه. (۱۱) خپل ځان په قهر کړه، هر یو مغرور سپری ته گوره او هغه سپک کړه، (۱۲) ټولو مغروره خلقو ته وگوره او هغوی عاجزان کړه، او بدعمله خلق ټک سره ووژنه. (۱۳) هغوی ټول په خاورو کښې

بنخ کره، او هغوی قبر کبني قبد کره. (۱۴) نو زه به دې هم صفت وکړم، ځکه چې خپل طاقت تا بچ کولې شی. (۱۵) دريابی مېبني ته وگوره، چې هغه مې هم هغه شان جوړه کړې ده لکه څنگه مې چې ته جوړ کړې يې، دا د يو غویي په شان وابنه خوری. (۱۶) د هغې طاقت د هغې په بدن کبني دې، او د هغې طاقت د هغې د خبتي په پتو کبني دې. (۱۷) د هغې لکي لکه د ديار د ونې په شان سخته ده، د هغې د پتون پتي خپلو کبني غوته شوې دی. (۱۸) د دې هډوکی د زېرو نلکې دی، د هغې هډوکی د اوسپني سيخونه دی. (۱۹) دا د خدای پاک د کارنامو يو لوی کار دې، او صرف د دې خالق په دې باندې قابو موندلې شی. (۲۰) ځکه چې غرونه د دې دپاره خوراک پېدا کوی چرته چې ټول ځنگلي ځناور لوبې کوی. (۲۱) دا په اوبو کبني د نیلوفر بوټو لاندې پراته وی او د لوخي په پنډونو کبني پت وی. (۲۲) د نیلوفر بوټي ورباندې سورې کوی، او د نهر د غاړې د ولو ونې د دې نه گېرچاپېره تاو وی. (۲۳) که سیند په موج کبني وی، نو دا نه یرېږي، د اردن سیند که تر خولې پورې هم پک وی نو دا نه یرېږي. (۲۴) څوک دا د کڼو سره راوچتولې شی، یا يې څوک په پوزه کبني د قابو کولو دپاره پېزوان اچولې شی؟

۴۱ (۱) سمندری بلاگاني ته د کڼې سره راويستلې شي، یا د دې ژبه د پری سره تړلې شي څه؟ (۲) ولې ته دې ته پېزوان اچولې شي، یا يې په ژامنه کبني کڼه اچولې شي؟ (۳) ولې دا به د رحم دپاره تا ته پېر منتونه وکړي؟ یا به نرمې خبرې درته وکړي؟ (۴) دا به تا سره يو لوظ وکړي څه چې ټول عمر به ستا غلام وی؟ (۵) ولې ته به دا د يو مارغه په شان وساتي څه، یا ته به دا وتړې څه دپاره د دې چې ستا وينځې ورسره لوبې وکړي؟ (۶) ولې سوداگر به د دې سودا وکړي؟ چې په بازار کبني يې خرڅ کړي؟ (۷) ولې د هغې په څرمن باندې غشي څه اثر کوی، او د دې سر د نېزو سره غوڅولې شي؟ (۸) که ته خپل لاس د دې سره ولگوې، نو د جنگ په مزه به پوهه شي، او بيا به هيڅکله داسې نه کوې. (۹) نه، د دې نيول څه فائده نه کوی، او کوم بنکاري چې د دې د نيولو کوشش کوی نو هغه به راوغورزولې شي. (۱۰) هيڅ څوک هم دا جرأت نه شي

کولے چي کار ورسره وساتي. او د دې په وړاندې څوک تېنگېدے شی؟ (۱۱) چا ما له
 څه راکړی دی چې زه بدله ورکړم؟ د آسمان نه لاندې هر څه زما دی؟ (۱۲) زه به د دې د
 بدن د اندامونو په حقله خاموشي نه اختياروم، يا د دې د لوی طاقت او د دې د ښه بدن
 په حقله به وایم. (۱۳) د دې نه څرمن څوک ویستے شی؟ د دې پکه څرمن څوک
 سورے کولے شی؟ (۱۴) د دې د خولې ژامنې څوک کولولے شی؟ ځکه چې د دې
 غابښونه خلق یروی. (۱۵) د دې ملا د پالونو قطارونو نه جوړه ده، دا د یو بل سره کلک
 انښلی. (۱۶) د یو بل سره دومره نزدې دی، چې د دې په مینغ کښې هوا هم نه شی
 تېرېدلے. (۱۷) دا د یو بل سره تړلی شوی دی، دې یو بل نیولے دے او د یو بل نه نه جدا
 کیږی. (۱۸) د دې انتوشي لکه د رڼا پرق وی، او د دې سترگې د سحر د سوروالی په
 شان دی. (۱۹) د دې خولې نه د پیوو شغلي ځی، او د اور نرې ترې نه راوځی. (۲۰) د
 دې د پوزې نه لوگے راوځی، لکه چې د پتیلې لاندې د بلو لوخو لوگے وی. (۲۱) د دې
 ساه سکاره بلوی، او د دې خولې نه یوه لمبه راوځی. (۲۲) د دې څټ مضبوط دے، او
 چې چرته هم ځی نو هلته یره راځی. (۲۳) د دې د غوښې مورې د یوې بلې سره انښتې
 دی، دا مضبوطې جوړې دی او نه خوځیږی. (۲۴) د دې زړه د کانی په شان سخت دے،
 لکه د ژرندې د کانی په شان سخت دے. (۲۵) کله چې دا په خپله پاڅی نو طاقتور خلق
 ویرېږی، او یرې نه وتښتی. (۲۶) داسې توره نشته چې زخمی یې کړی، نه پرې نېزه، نه
 غښه او نه ورباندې نری نېزه څه اثر کوی. (۲۷) دا اوسپنه د بوسو په شان گڼی، او زېر
 د ورستو شوو لرگو په شان گڼی. (۲۸) غښی دا نه شی شړلے، او د لیندې کانی خو ورته
 گپ ښکاری. (۲۹) لور د بوسو په شان گڼی، او د نرو نېزو په راویستلو پورې دا خندا
 کوی. (۳۰) د دې خپټه د تېرو ماتو شوو شیشو په شان ده، دا په خپټه باندې داسې نښه
 پرېږدی لکه چې په مېخونو سورے شوے وی. (۳۱) دا سمندر د یشېدلو اوبو په شان
 خوځوی، او دا سمندر داسې شاری لکه شملې. (۳۲) دا د خپل ځان شا ته یو پرېدونکې
 کرښه پرېږدی، او سمندر تک سپین کړی (۳۳) په زمکه باندې د دې ثانی نشته، دا یو
 داسې مخلوق دے چې نه یرېږی. (۳۴) دا په ټولو کښې ډېر مغرور دے، دا د ټولو ځناورو

د حضرت اُیوب خُدائِ پاک له جواب ورکول

۴۲ ﴿۱﴾ بیا اُیوب مالکِ خُدائِ له جواب ورکړو، ﴿۲﴾ ”ما ته پته ده چې تۀ هر څۀ کولے شې، او تا د خپل کار نه هیڅ څوک نۀ شی ایسارولے. ﴿۳﴾ تا وفرمائیل چې، ”هغه څوک دے چې زما په حکمت باندې د ناپوهۍ سره شک کوی؟“ هغه زۀ یم، ما د داسې څیزونو خبره کوله چې ما ته یې هیڅ پته نۀ وه، او هغه خبرې زما دپاره دپېرې عجیبه او لوئې وې. ﴿۴﴾ تا وفرمائیل چې، ”ما ته غوږ ونیسه او زۀ به وایم، زۀ به تپوس کوم او تۀ به ما له جواب راکوې.“ ﴿۵﴾ ما مخکښې صرف ستا په حقله اورېدلی دی، خو اوس مې په خپلو سترگو ولیدلې. ﴿۶﴾ نو ما چې څۀ وئیلی دی نو په هغې شرمندۀ یم، او په خاورو او ایرو کښې توبه وباسم.“

د مالکِ خُدائِ حضرت اُیوب له برکت ورکول

﴿۷﴾ کله چې مالکِ خُدائِ د اُیوب سره دا خبرې وکړې، نو مالکِ خُدائِ تیمانی الیفز ته وفرمائیل، ”زۀ تا او ستا دوو ملگرو ته سخت غصه یم، ځکه چې تاسو زما هغه خبره نۀ ده کړې چې کومه صحیح ده، لکه څنگه چې زما خدمت کوونکی اُیوب کړې ده. ﴿۸﴾ نو په دې وجه اوس اووۀ غوږی او اووۀ گډان بوځه او زما خدمت کوونکی اُیوب له ورشه او د خپل ځان دپاره دا د سوزېدونکې نذرانې په توگه پېش کړه، نو زما خدمت کوونکے اُیوب به ستا دپاره دُعا وکړی، ځکه چې زۀ به د هغۀ دُعا قبلوم او ستاسو د کم عقلتوب په مطابق کار به درسره نۀ کوم، ځکه چې تاسو زما هغه خبره نۀ ده کړې چې کومه صحیح ده، لکه څنگه چې زما خدمت کوونکی اُیوب کړې ده.“ ﴿۹﴾ نو تیمانی الیفز، شوحی بلداد او نعماتی ضوفر لارل او چې مالکِ خُدائِ څنگه فرمائیلی وُو هم هغه شان

پي وکړل، او مالک خدای د ایوب دعا قبوله کړه.

د خدای پاک حضرت ایوب له بیا برکت ورکول

۱۰. نو کله چې ایوب د خپلو ملگرو دپاره دعا وکړه نو خدای پاک هغه له بیا برکت ورکړو، او چې ایوب مخکښې خه لرل نو مالک خدای هغه له د هغې یو په دوه نور هم زیات ورکړل. ۱۱. نو هلته هغه له د هغه ټول وروڼه خوښې او ټول پخوانی خپل پردی راغلل او هغوی د هغه په کور کښې روتی وخوره. او هغوی ورته مینه ښکاره کړه او د هغه تکلیفونو په وجه پي هغه له تسلی ورکړه چې مالک خدای په هغه راوستی ؤو. او هغوی هر یو هغه له لږې پېسې او یوه د سرو زرو گوتمه ورکړه. ۱۲. نو مالک خدای د ایوب وروستنی عمر د اول عمر نه زیات برکتناک کړو، او د هغه خوارلس زره گډې، شپږ زره اوبښان، دوه زره غویي او یو زر خره ؤو. ۱۳. د هغه اووه زامن او درې لوڼه هم وې. ۱۴. هغه په ورومبی لور باندې یمیمه، په دویمه قصباه او په دریمه باندې قرن هپوک نوم کېښودو. ۱۵. او په هغه ټول ملک کېښې د ایوب د لوڼو په شان ښائسته ښځې نه وې، خپل پلار هغوی له د دوی د وروڼو په شان میراث ورکړو. ۱۶. ایوب د دې نه پس یو سل او څلوېښت کاله ژوندی وو او د څلورم نسل پورې خپل بچی او نمسی پي ولیدل. ۱۷. نو بیا ایوب په پوخ عمر کېښې مړ شو.